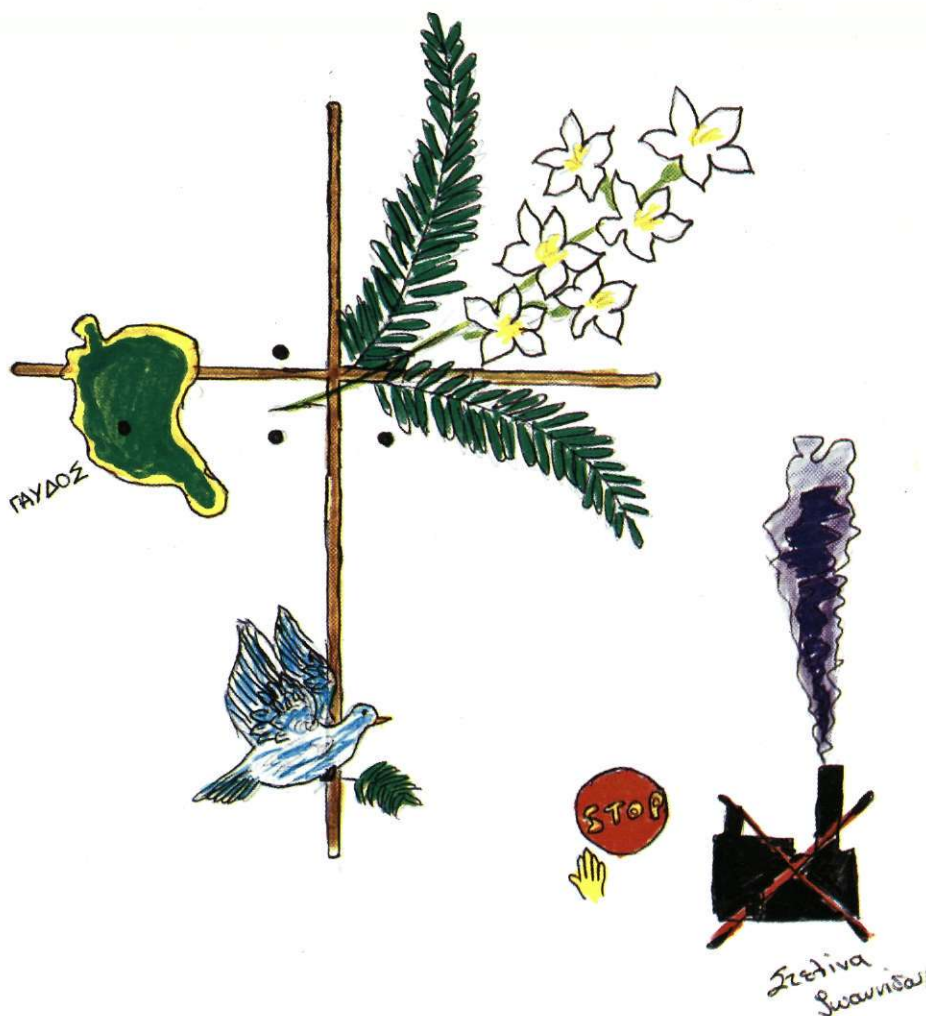

ΚΡΗΤΗ - 2020

ΣΤΟΧΑΣΜΟΙ ΜΑΘΗΤΩΝ

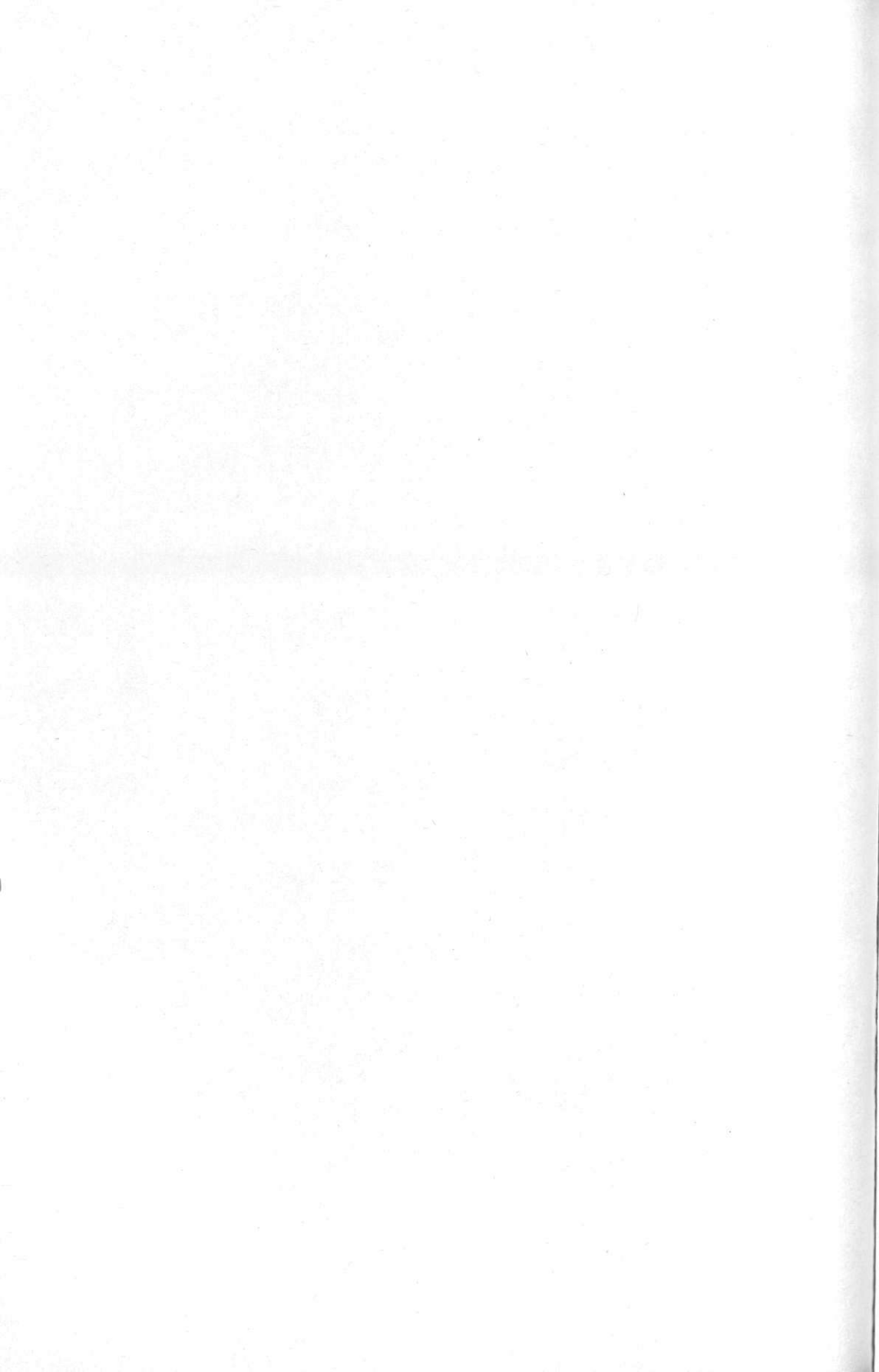

ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΚΡΗΤΗΣ

ΕΚΔΟΣΗ

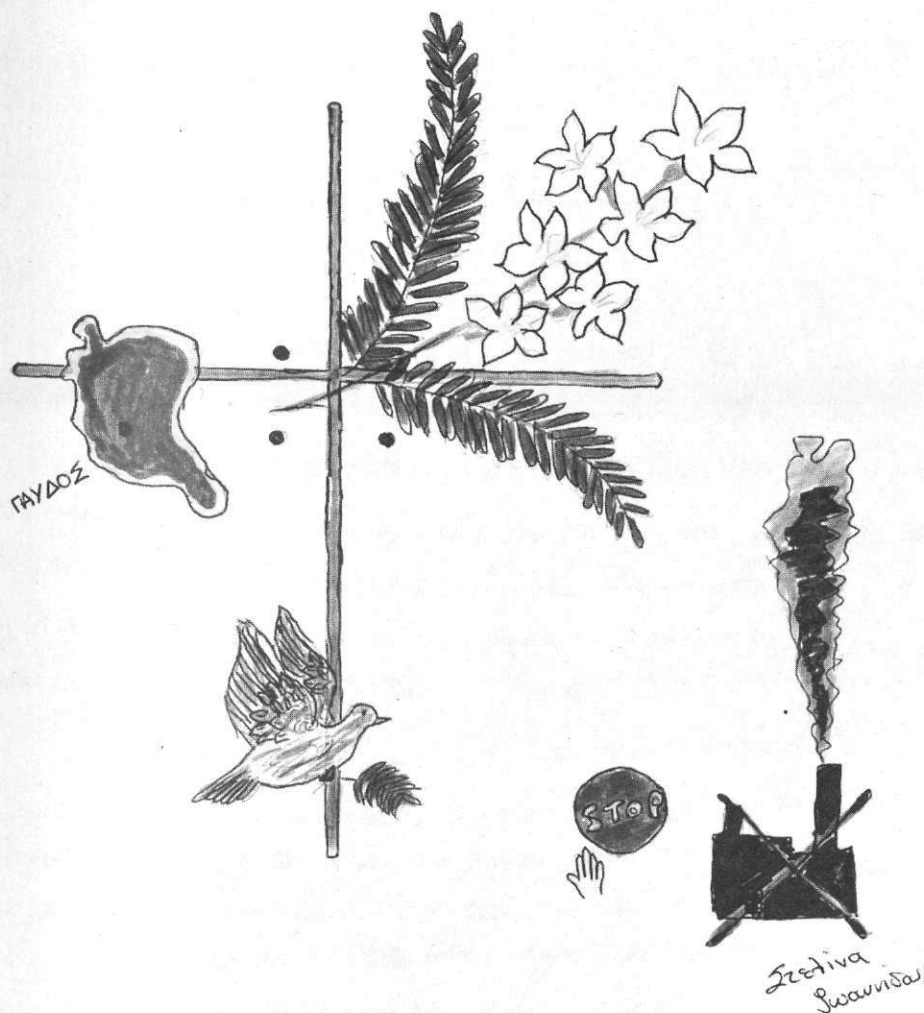
ΣΤ 9ΟΥ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΧΑΝΙΩΝ

2000

ΚΡΗΤΗ - 2020

ΣΤΟΧΑΣΜΟΙ ΜΑΘΗΤΩΝ

ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΚΡΗΤΗΣ

ΕΚΔΟΣΗ

ΣΤ 9ΟΥ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΧΑΝΙΩΝ

2000

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
ΚΥΔΩΝΙΑΣ, ΑΠΟΚΟΡΩΝΟΥ
ΕΙΡΗΝΑΙΟΣ

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΟ Έκκλήμα

Το παρόν βιβλίο... ΚΡΗΤΗ 2020. Ελοχασμο
μαθητών, είναι ένομα φέρον και πρωτότυπον.

Ως μαθητών, παιδιών βιβλίο, καταγράφει τὰς
επιχειρήσεις και τὰ ὄραμαλα μαθητῶν τῆς 9ης δημοτικῆς
ἐκκλησίας Χανίων. Ελοχασμοὶ οἱ ὁποῖοι εὑρεθῶσιν τὰ ἴδια
τὰ παιδιά καὶ τὸν δικό τους κόσμο ποὶ βαρῶς διαφέρει
ἀπὸ τοῦ κόσμου τῶν μεγάλων, παλαιῶν καὶ νέων, σημερινῶν

ὡς ἑαυτοῦ τοῦ περιχῆς καὶ ἀποδοῦν ἀποδοῦ
ἐκείνους εἶναι ἀραία αὐτῇ ἐργασία καὶ παιδιῶν τῆς 9ης
δημοτικῆς ἐκκλησίας καὶ ἐκείνῃ καὶ ἀποδοῦν αὐτῇ
ἐκείνους καὶ καὶ ἴδιον τῶν παιδιῶν τῶν.

ἔχομε ἐντιμὴν τοῖς βαρυσίμαντος ελοχασμοῖς
καὶ τὴν βοήθεια καὶ μεράζον ἐκείνῃ ἀλκίᾳ καὶ οὐκ ἔχομε
ἐντιμὴν χρόνον καὶ τόπον τὰ ἀποδοῦν μετὰ τὰ μήνη
νύματα τῶν παιδιῶν μας. Ἀλλ' ὁ ἀποδοῦν εἶναι μονομῆρα
καὶ ἀποδοῦν εἶναι μετὰ τὰ παιδιά καὶ τὸν δικόν τους τόπον
ἀπὸ τῶν σημερινῶν γίγνεσθαι ἑκείνῃ τόπον τὸν ὁποῖον φέρει εἰς
προσέκλειον τὸ παρόν βιβλίο.

Εργασία και έχομαι να αποδεχτώ με άγνωση
και να μέγιστο με κροσχή το έργο. Θα συζη-
τούμε θα χαρώμε και θα αξιοποιώμε από την εναφή
μας αλλά με τα σκεπτικά και θα του τοίχου μας.

Συγχαίρω την Ορδόδοξη Θεολογία Κρήτης η
οποία έδωκε μισή μας τις αποστολές και έδωσε την
αγορή και το έργο μας να έκανε το νέο βιβλίο και
παιδιών του 9ου Δημοτικού Σχολείου Χανίων: "Κρήνη 2020
Ελοχασμοί μαθητών".

Ίδιαι τερως συγχαίρω το 9ο Δημοτικό Σχολείο Χε-
νίων και την δραστήρια Οικονομική του π. Ρένα Ξερνιά
τη Μαματάτου η οποία έδωσε ξέρε βλα' όντα των παι-
διών και μαζί με τις άλλες δασκάλες δραστηριότητες τις
έχει ανάβα και την αραία ηρατοτηρία του ένοδός τους
παρόντος βιβλίου

Χανιά 2020 μ.χ.

Ο Θεολογικός και Θεολογικός
Επισκοπικός
Τμήμας (μ.2.)

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΓΕΝ. ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ ΤΗΣ ΟΑΚ

Κάθε χρόνο εκατοντάδες κρητικόπουλα έρχονται στην Ορθόδοξο Ακαδημία Κρήτης (ΟΑΚ) και στο Παράρτημά της στα Νωπήγεια Κισάμου, το Ευρωμεσογειακό Κέντρο Νεότητας (ΕΚΝ). Τα περισσότερα στα πλαίσια προγραμματισμένων εκπαιδευτικών εκδρομών. Μερικά έτσι, χωρίς πρόγραμμα.

Μεταξύ άλλων ενημερώνονται όλα και για το πρόγραμμα «ΚΡΗΤΗ 2020», που εφαρμόζουμε από το 1990. Και μαθαίνουν, ότι το πρόγραμμα αυτό, αν θέλει ο Θεός και στέκει ως τότε ακόμη ο κόσμος, θα ολοκληρωθεί με ένα μεγάλο συνέδριο, που έχουμε ορίσει να αρχίσει την Παρασκευή 8 Μαΐου 2020, ώρα 09.00. Θα κρατήσει μέχρι την Κυριακή 10 Μαΐου. Ρίχνοντας μια ματιά προς τα πίσω στα 30 χρόνια που θα έχουν περάσει, θα κάμουν οι τότε σύνεδροι τον απολογισμό του προγράμματος, το συνολικό και τον προσωπικό. Για τον τελευταίο συνηθίζω να αφήνω σε όλα τα παιδιά τούτη την παραγγελιά:

Τώρα που ενημερωθήκατε για το πρόγραμμα «ΚΡΗΤΗ 2020», σας καλούμε να έλθετε στην Ορθόδοξο Ακαδημία την παραπάνω Παρασκευή. Γράψτε βαθιά στη συνείδηση και στην καρδιά σας αυτή την ημερομηνία. Εμείς θα σας περιμένουμε εδώ έτσι ή αλλιώς! Θα σταθείτε τότε μπροστά στη Μάνα Κρήτη και θα της πείτε:

● Μάνα Κρήτη, κάποτε στην Ορθόδοξη Ακαδημία μου μίλησαν για την ευθύνη που έχω για σένα. Για το παρόν και το μέλλον σου. Έβαλα κι εγώ ένα χαλικάκι. Για να μη σε καταπιεί το πέλαγος των μανιασμένων καιρών μας. Να μην ξεπλύνει ο ρέφουλας το πρόσωπό σου. Τώρα δώσ' μου την ευχή σου. Και η μεγαλύτερη Μάνα Κρήτη θα στη δώσει!

● Μάνα Κρήτη, κάποτε μου μίλησαν για την ευθύνη που έχω για σένα. Εξέχασα 'ντο, δώσ' μου τη συχώρεσή σου. Και κείνη, μεγαλόκαρδη ως είναι, σίγουρα θα σε σφίξει στην αγκαλιά της.

Τα παιδιά του 9ου Δημοτικού Σχολείου Χανίων που ήρθαν με την άξια Διευθύντρια του Σχολείου τους Ρένα Μαγκατάτου και τις άλλες δασκάλες τους και στοχάστηκαν μαζί μας για το μέλλον της Κρήτης όσα σημαντικά συνοψίζονται σ' αυτό το βιβλίο, εύχομαι να βάλουν με τη χάρη του Θεού πολλά χαλίκια και να πάρουν την ευχή και τον έπαινο της Κρήτης.

Αλέξανδρος Κ. Παπαδερός
Γενικός Διευθυντής της ΟΑΚ

ΚΡΗΤΗ 2020
(ενημερωτικό σημείωμα)

Διάλογοι Καταλλαγής Απρίλιος 1989

Καθώς ετοιμάζαμε τη δημοσίευση του κειμένου αυτού, μας συνόδευε η αναμενόμενη ερώτηση:

Μα είναι σοβαρά πράγματα αυτά; Εδώ καιγόμαστε! Το 2020 θα σκεφθούμε τώρα;

Στο μεταξύ ζητήσαμε τη γνώμη πολλών ανθρώπων διαφόρων ηλικιών και ενασχολήσεων. Πολλοί έσπευσαν να εκφράσουν **ενθουσιασμό**. Άλλοι δεν έκρυψαν το **σκεπτικισμό** τους, ιδίως όσοι δειλιάζουν να ατενίσουν πέραν των ορατών «δια γυμνού οφθαλμού». **Κανείς όμως δε μας απέτρεψε!** Θέλουμε λοιπόν να ελπίζουμε πως δε θα αποποιηθείτε, αсуζητητί, την πρόσκλησή μας, άλλ' ότι, αντίθετα, θα συνοδεύσετε την προσπάθεια με κριτική εγρήγορση και δημιουργική παρέμβαση.

Κατά την επίσημη γνωστοποίηση του προγράμματος το **Σάββατο** και την **Κυριακή, 3-4 Μαρτίου 1990**, θα έχουμε την ευκαιρία να σας ενημερώσουμε εκτενέστερα και να ζητήσουμε τη συμβουλή σας και τη συμβολή σας. Περιοριζόμαστε γι' αυτό σήμερα στις ακόλουθες διευκρινίσεις:

Η ΚΡΗΤΗ ΤΟΥ 2020

ΠΩΣ ΦΑΝΤΑΖΟΜΑΙ ΤΗΝ ΚΡΗΤΗ ΤΟΥ 2020.

Το καίριο αυτό ερώτημα σκοπεύουμε να είναι το θέμα ενός ειδικού προγράμματος της Ο.Α.Κ. για τα επόμενα 2-3 χρόνια. Με την οργάνωση συνεδρίων, σεμιναρίων, συσκέψεων και άλλων εκδηλώσεων θα θέλαμε να δημιουργήσουμε κίνητρα για έρευνα, στοχασμό, διάλογο, από κοινού περισυλλογή, διατύπωση σκέψεων και προτάσεων. Το πρόγραμμα στοχεύει

στο να καλύψει όλους τους τομείς του κοινωνικού μας βίου. Θα κληθούν να συμπράξουν άτομα και φορείς από το χώρο της Εκκλησίας, των πνευματικών δημιουργών, της τέχνης, της επιστήμης, της οικονομίας, των επαγγελματικών τάξεων κλπ. Κάθε σχετική ιδέα και πρόταση, που θα βοηθούσε στην καλύτερη προετοιμασία και εκτέλεση του προγράμματός μας, είναι ευπρόσδεκτη. Περιττό να πούμε, ότι μιλώντας για το δικό μας «μικρόκοσμο», την Κρήτη, θα μπορούμε να προσεγγίσουμε ασφαλέστερα το «μακρόκοσμο» σε πανελλήνιο, πανευρωπαϊκό και παγκόσμιο επίπεδο. Δεν προσκαλούμε σε φανταστική μελλοντολογία. Το χρονικό όριο που θέτουμε είναι περίπου ορατό. Ζητούμενο είναι κυρίως εκείνο που πρέπει να πράξουμε τώρα, για να είναι το τότε όπως θα ευχόμασταν να είναι!

Η λογική του προγράμματος

Το πρόγραμμα **ΚΡΗΤΗ 2020** είναι μια συνειδητή αντίδραση στην **κυρίαρχη «λογική»**, που μας παγιδεύει ολοένα και πιο απειλητικά.

-Είναι η «**λογική**» που σκοτώνει προπαντός τον **ποιητή** και τον **προφήτη**, γιατί απεχθάνεται τα οράματά τους και φοβάται την αλήθεια τους. Άλλ' όπως μαρτυρεί πολυμερώς η Ιστορία, κοινωνίες με μια τέτοια «λογική» και συνακόλουθη πρακτική δεν έχουν ελπίδα.

-Είναι η «**λογική**», που, επειδή έχει χάσει από την όρασή της το «επέκεινα», μένει εγκλωβισμένη στα «ενταύθα» και ορίζει τη ζωή από την προοπτική του θ α ν ά τ ο υ. «**ει νεκροί ουκ εγείρονται, φάγωμεν και πίωμεν, αύριον γαρ αποθνήσκομεν**» (Α' Κορ. 15, 32). Το τραγουδούμε άλλωστε στην Κρήτη: «Το φάε, πιά και γλέντησε ειν' η ζωή τ' ανθρώπου» – ότι προλάβουμε... Κι ύστερα; «**Εμού θανόντος γαῖα πυρί μιχθήτω**»!

Θρίαμβος της ANTIZΩΗΣ πάνω στη ζωή...

-Είναι η συνεπής με τα παραπάνω «**λογική**» της αχορτασιάς, του εύκολου και γρήγορου κέρδους, της θυσίας των πάντων στο δικό μου συμφέρον και της αδιαφορίας για τα πάντα. Το «δε βαριέσαι» ως κανόνας ζωής.

-Είναι η «**λογική**» του έναγχου προγραμματισμού του Κράτους, που αισθάνεται πως βρίσκεται πάντα σε απόσταση απελπισίας σε σχέση με τις εξελίξεις. Και η «**λογική**» της άναρχης, αχαλίνωτης συνήθως «ιδιωτικής πρωτοβουλίας», που ακολουθεί το σύστημα «άρπα-κόλλα», κι όποιον πάρει ο Χάρος – ανθρώπους και έργα ανθρώπων «μεγάλα και θαυμαστά», το περιβάλλον και όλη την κτίση!

-Είναι η «**λογική**» του **1992**, που ενεργεί ως ράβδος μαγική στα χέρια των ολίγων επιτήδειων και ταυτόχρονα ως πηγή φόβου και τρόμου για τους πολλούς, τους ανήμπορους να υποψιασθούν τα ερχόμενα...

-Είναι η «**λογική**» του..., του..., του...

-Μια «**λογική**» που πρέπει να αναστραφεί, να ανατραπεί σε όλα της τα σημεία, εάν θέλουμε να επιζήσει ο λαός και ο τόπος.

Γιατί το 2020;

Ένας ακόμη «μαγικός» αριθμός; Όχι! Απλώς ένας αριθμός καθοδηγητικός για τη ματιά και τη σκέψη: Καλύπτει, συμβατικά, τη διάρκεια **μιας γενιάς** – 30 χρόνων από σήμερα. Είναι ο χρόνος μετάβασης από τον 20ό στον 21όν αιώνα, από τη δεύτερη στην Τρίτη χιλιετία μ.Χ. Είναι δυσθεώρητο ασφαλώς, όχι όμως παντελώς αδιόρατο το **2020**. Ξέρουμε βέβαια ότι, ενώ ο άνθρωπος είχε πάντα την αίσθηση πως «**τα πάντα ρει**», σήμερα οι ρυθμοί των μεταβολών καλπάζουν. Η αστάθεια φαίνεται ως η μόνη «σταθερή» των επιγείων πραγμάτων. Η πρόβλεψη του σήμερα γελοιοποιείται από την πραγματικότητα του αύριο, που εξουδετερώνεται από εκείνη του μεθαύριο. Παρ' όλα αυτά, εμείς καλούμε σε μια καινούρια θέση, τολμώντας να

δούμε το παρόν όχι από τη σκοπιά του μακρινού παρελθόντος ή του αγχώδους παρόντος, άλλ' από τη σκοπιά ενός σχετικά προσεχούς μέλλοντος, που είναι γεμάτο γοητεία και τρόμο!

Στην πραγματικότητα, δηλαδή, δεν πρόκειται να μας αποπροσανατολίσει το πρόγραμμα, να μας οδηγήσει από τα πράγματι καυτά προβλήματα του παρόντος. Απλώς θέλουμε να απαγκιστρώσουμε τη σκέψη μας από την πιεστική καθημερινότητα. Η σχετική αποστασιοποίησή μας από αυτήν θα μας επιτρέψει να την κατανοήσουμε καλύτερα και να τη συσχετίσουμε υπεύθυνα με το προσεχές μέλλον, που δεν έχουμε το δικαίωμα ούτε να το παραγνωρίζουμε, ούτε να το υποθηκεύουμε ανεύθυνα. Τελικά θα θεωρήσουμε ότι πρόσφερε κάτι στην Κρήτη το πρόγραμμα, αν κατορθώσει να θυμίζει στον καθένα μας κατά τα επόμενα χρόνια τούτο το απλό: Ποιες θα είναι για την Κρήτη του **2020** οι συνέπειες των όσων σχεδιάζεις και εκτελείς σήμερα;

Τι θα θέλαμε να γίνει το 1990;

Πρόθεση και επιθυμία μας είναι να χρησιμοποιηθεί αυτός ο χρόνος για την επεξεργασία των λεπτομερειών του προγράμματος. Να προσδιορισθεί ακριβέστερα το νόημά του, η φύση και η βασική του επιδίωξη. Να εξειδικευτεί κατά τρόπο που θα του επιτρέψει να καλύψει όσο γίνεται περισσότερους τομείς της ζωής μας. Παράδειγμα: Πόσοι και ποιοι θα κατοικούν στην Κρήτη το **2020**; Ποιας «εθνικότητας» θα είναι; Ποια γλώσσα θα μιλούν; Ποια ιστορική συνείδηση θα έχουν, ποιο ήθος; Σε ποιο Θεό θα πιστεύουν;... Ποιες θα 'ναι οι μορφές της συμβίωσής τους;... Κι αν ακολουθήσουμε στη συνέχεια –εντελώς σχηματικά– τη σύγχρονη δομή του κράτους: Πώς φαντάζομαι το σύστημα της Παιδείας και της Έρευνας στην Κρήτη του **2020**; Το σύστημα της οικονομίας, της υγείας, της γεωργίας, της ενέργειας, του τουρισμού κλπ, κλπ.

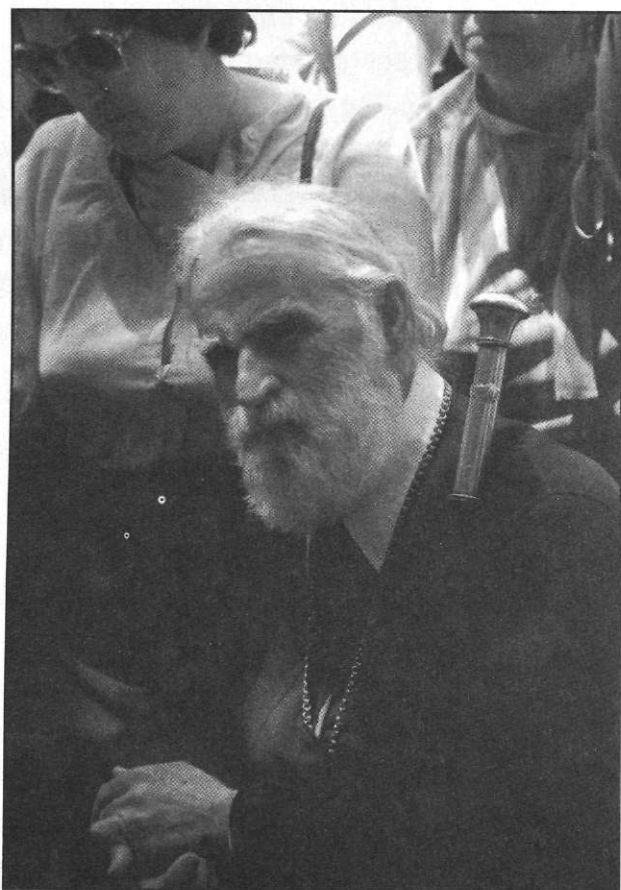
Ακόμη θα θέλαμε να διαπιστώσουμε τούτο το χρόνο ποια άτομα και ποιοι συλλογικοί φορείς θα ήθελαν να ενεργοποιηθούν στα πλαίσια του προγράμματος και με ποιο τρόπο. Δεν εξαιρείται, φυσικά, κανένας! Ποιοι όμως θα θελήσουν να συμπράξουν με τη σοβαρότητα και τη συνέπεια που υπαγορεύει το ίδιο το πρόγραμμα; Και πώς θα εξασφαλισθούν οι πόροι, ώστε να καλυφθούν οι σοβαρές δαπάνες που απαιτεί μια τέτοια προσπάθεια;

Η αρχή γίνεται στις 3 και 4 Μαρτίου Όσοι θα προσέλθουν παρακαλούνται να καταθέσουν την άποψή τους –θετική ή αρνητική- ή τις τυχόν εξειδικευμένες προτάσεις τους. Θα ακολουθήσουν πολλές άλλες διερευνητικές συνάξεις στην Ο.Α.Κ. και σε άλλα μέρη, προκειμένου, ως το τέλος του χρόνου, να καταλήξουμε σε ένα βασικό πλαίσιο του προγράμματος, η εφαρμογή του οποίου ευελπιστούμε ότι θα αρχίσει από το 1991. Η διάρκεια του προγράμματος θα εξαρτηθεί από πολλούς παράγοντες και θα καθοριστεί ακριβέστερα κατά την πορεία του.

Τι θα θέλαμε να γίνει το 2020;

Όσοι λάβουν μέρος στην εκδήλωση της 3^{ης} και 4^{ης} Μαρτίου πρέπει να γνωρίζουν ότι θα τους παρακαλέσουμε να συνεισφέρουν ένα συμβολικό χρηματικό ποσόν. Τα χρήματα που θα συγκεντρωθούν θα κατατεθούν σε ένα ειδικό τραπεζικό λογαριασμό έπ' ονόματι ορισμένων φορέων της Κρήτης. Οι φορείς αυτοί θα αναλάβουν την ευθύνη, να χρησιμοποιήσουν το κεφάλαιο και τους τόκους του ποσού αυτού το **2019 – 2020**, για τη διενέργεια μιας έρευνας και την οργάνωση έπειτα ενός συνεδρίου (**Παρασκευή, 8 μέχρι Δευτέρα, 11 Μαΐου 2020** –εάν δεν έχουν αλλάξει ως τότε τα... «πασχάλια» μας-) με θέμα: **ΠΩΣ ΕΙΔΑΝ ΤΗΝ ΚΡΗΤΗ ΤΟΥ 2020 ΚΑΠΟΙΟΙ... ΤΡΕΛΟΙ ΤΟΥ 1990!**

Προγραμματίζοντας σ' αυτά περίπου τα πλαίσια, δεν αγνοούμε βέβαια, πως οι χρόνοι και οι καιροί βρίσκονται στα χέρια του Θεού και πως συνήθως: «άλλαι μεν βουλαί ανθρώπων, άλλα δε Θεός κελεύει»!

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ

ΚΡΗΤΗ 2020

**Στ' τάξη του 9^{ου} Δημοτικού Σχολείου Χανίων
Ορθόδοξος Ακαδημία Κρήτης (ΟΑΚ)
11 -13 Απριλίου 1997**

Είναι Σάββατο πρωί και μετά από την προσευχή μας στο Παρεκκλήσι της ΟΑΚ, που είναι αφιερωμένο στους Αγίους Κύριλλο και Μεθόδιο, Φωτιστές των Σλάβων, πήραμε το πρωινό μας στην τραπεζαρία. Με τις εισηγήσεις μας και ό,τι άλλο χρειαζόμαστε μπαίνουμε στην αίθουσα συνεδριάσεων και καθόμαστε στις θέσεις μας. Ο κ. Κ. Ζορμπάς που έχει τη γενική επιμέλεια, μας λέει ότι θα ακούσουμε πρώτα τον κ. Αλέξανδρο Παπαδερό, Γενικό Διευθυντή της Ορθοδόξου Ακαδημίας Κρήτης και Σύμβουλο του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου.

κ. Παπαδερός: Καλημέρα και πάλι. Είμαι από το Σέλινο. Υπάρχει κάποιος άλλος εδώ που να αισθάνεται Σελινιώτης - Σελινιώτισσα; Χαίρομαι που βρίσκεστε στην Ορθόδοξο Ακαδημία Κρήτης. Σας χαιρετίζω με πολλή αγάπη. Και ευχαριστώ τις καλές σας δασκάλες και ιδιαίτερα την κ. Ρένα Μαρκατάτου. Ξέρουμε πόσο δραστήρια είναι και πόσο σας αγαπά.

Έχω μαζί μου το περιοδικό της Ακαδημίας που το λέμε «Διάλογοι Καταλλαγής». Όσα παιδιά νομίζουν ότι θα είναι καλό να το έχουν στο σπίτι τους, να μας πουν τη διεύθυνσή τους και θα το στέλνουμε. Στο δελτίο αυτό γράφουμε συνοπτικά λίγα λόγια για κάθε συνέδριο που γίνεται στην Ορθόδοξο Ακαδημία Κρήτης. Στο φύλλο του Φεβρουαρίου 1994 έχουμε γράψει για

την προηγούμενη συνάντηση με το σχολείο σας. Θέλω να δω, λοιπόν, τι θα γράψουμε αυτή τη φορά! Πάντως, θα ήθελα να συγχαρώ το σχολείο σας και τις δασκάλες που σας συνοδεύουν, όπως θα ήθελα να ευχαριστήσω και τους γονείς σας.

Αύριο, θα φύγετε. Θα πάτε στο σπίτι σας. Θα σκεφτείτε ήρεμα όσα ζήσατε εδώ. Ο Γιάννης Ρίτσος γράφει κάπου: Ο άνθρωπος έχει ειρήνη στην ψυχή του όταν κάθε βράδυ, αναλογιζόμενος τη μέρα που πέρασε μπορεί να λέει πως αυτή η ημέρα δεν πήγε χαμένη! Ελπίζω να περάσουμε τόσο όμορφα, ώστε την Κυριακή το βράδυ να μπορείτε να πείτε στη συνείδησή σας, στο μυαλουδάκι σας, στο μεγάλο μυαλό που έχετε, αλλά και στη μεγάλη καρδιά σας, ΝΑΙ! Αυτές οι μέρες στην Ο.Α.Κ. δεν πήγαν χαμένες! Έτσι, θέλω να ελπίζω. Για να γίνει, όμως, αυτό θέλω να βοηθήσετε κι σεις όπως μέχρι τώρα κι ακόμη πιο πολύ. Ξέρω πώς χθες το βράδυ σταθήκατε όρθιοι πολλή ώρα στην εκκλησία και κουραστήκατε. Ψάλλουμε τον Ακάθιστο Ύμνο. Και αφού είναι “ακάθιστος”, δεν καθόμαστε! Στεκόμαστε μπροστά στην Παναγία και της λέμε ένα ευχαριστώ κάθε χρόνο από την καρδιά μας. Γιατί προστάτεψε όλο τον κόσμο και το δικό μας το Γένος των Ελλήνων, των Ορθοδόξων Χριστιανών. Και όλους τους λαούς της γης. Για θυμηθείτε όσα μάθατε στην ιστορία για την Πόλη, τα τόσα βάσανα, τις σφαγές και τις καταστροφές. Η Παναγία μας προστάτευσε. Και λέμε ένα «ευχαριστώ». Όταν λέμε «ευχαριστώ» σε κάποιον δεν καθόμαστε στην καρέκλα, ούτε καθόμαστε με το ένα πόδι πάνω στο άλλο. Έτσι κάνετε και σεις. Πολύ όμορφα. Ήτανε μια αγρυπνία, όπως λέγαμε στα χωριά της Κρήτης παλιά. Αγρυπνούμε λοιπόν και λέμε ένα «ευχαριστώ» στο Θεό και στην Παναγία.

Θέλω ακόμη να σας μεταφέρω τον χαιρετισμό και την ευχή του Επισκόπου μας κ. Ειρηναίου. Θα τον ξέρετε ασφαλώς! Τον βλέπετε εκεί στη φωτογραφία. Εκεί πάνω! Ίσως να έρθει να σας δει. Θα χαρεί πάρα πολύ. Χαίρεται πάντα όταν είναι συντροφιά με παιδιά. Και έχει κάνει τόσα πράγματα για παιδιά, με τα

οικοτροφεία της Μητροπόλεως. Εκεί, φιλοξενήθηκαν χιλιάδες παιδιά της ηλικίας σας ή λίγο μεγαλύτερα και μπόρεσαν να μορφωθούν, να μάθουν τέχνες, γράμματα και να προχωρήσουν στη ζωή τους.

Να σας δώσω, επίσης, το χαιρετισμό και την αγάπη όλων των ανθρώπων που εργάζονται εδώ στην Ακαδημία και να παρακαλέσω να συνεχίσετε να βοηθάτε, ώστε να περάσουμε όμορφα αυτές τις μέρες.

Κάτι άλλο που πρέπει να σας πω έχει σχέση με το πρόγραμμα «Κρήτη 2020» που ξεκίνησε εδώ στην Ακαδημία πριν από μερικά χρόνια. Η Ο.Α.Κ. είναι ένα Ίδρυμα της Εκκλησίας. Βρίσκεται στη Μητρόπολή μας Κισσάμου και Σελίνου. Έχει και την ευχή του Οικουμενικού Πατριάρχη. Μήπως τον είδατε πουθενά; Πού; Ναι, εδώ, στη φωτογραφία. Είναι ένας άνθρωπος, που αγαπάει και κείνος πάρα πολύ τα παιδιά και όπου πηγαίνει, τρέχουν τα παιδιά να πάρουν την ευχή του, να τον δουν, να τον χαιρετίσουν. Θα ήταν πολύ χαρούμενος να ξέρει πως είσαστε τώρα εδώ. Με την ευχή του, λοιπόν, εργάζεται η Ακαδημία. Σκοπός της Ακαδημίας είναι να δίνει μια ευκαιρία στους ανθρώπους να κάνουν ένα διάλογο για τα προβλήματα της ζωής τους. Έτσι, καθόμαστε σε αυτή την αίθουσα ή στην άλλη, που είναι μεγαλύτερη και μιλούμε για διάφορα πράγματα. Με άλλα λόγια, κάνουμε συνέδρια. Έχουμε κάνει πολλά, 1500 και περισσότερα. Έρχονται άνθρωποι από όλο τον κόσμο και γνωρίζουν την Κρήτη, τον όμορφο αυτό τόπο. Πάντοτε κάναμε και συνέδρια για την Κρήτη. Για να προκόψει ο τόπος μας.

Το 1990 είχαμε εδώ ένα μεγάλο συνέδριο. Αρχίσαμε να ρωτάμε τους ανθρώπους κάποια πράγματα: Πού πάμε; Πού πάει η Κρήτη; Σ' αυτό θέλω να δώσετε ιδιαίτερη προσοχή γιατί ήταν το «ζουμί» που λέμε, η αξία του συνεδρίου εκείνου, αλλά και

του δικού σας. Πού πάει η Κρήτη; Είπαμε τότε να βάλουμε στο μυαλό μας μια γενιά. Πόσα χρόνια είναι μια γενιά;

Π: 80 χρόνια...

Π: 1 χρόνος...

κ. Μαρκατάτου: Για πηγαίνετε γρήγορα πίσω από το 2020 στο 1990. Μαθηματικά. Ποιος είναι καλός;

Γ.Π: 30 χρόνια.

κ. Παπαδερός: Έτσι, μπράβο! 30 χρόνια. Παλιά λέγανε ότι 30 χρόνια είναι μια γενιά ανθρώπων. Αν διαβάσετε στο Ευαγγέλιο για τη Γέννηση του Χριστού, στην αρχή-αρχή, θα δείτε που

λέει: Ο Αβραάμ εγέννησε τον Ισαάκ, ο Ισαάκ εγέννησε τον Ιακώβ κτλ. Λέει ακόμη: από τότε μέχρι τότε γενεές 14 και ξανά γενεές 14... Να τις πολλαπλασιάσουμε με το 30. Πόσες γίνονται;

Γ.Π: 420.

κ. Παπαδερός: Ωραία! Είπαμε λοιπόν το 1990. Αν προσθέσουμε 30 χρόνια, φτάνουμε στο 2020. Έτσι φτιάξαμε το πρόγραμμα «Κρήτη 2020». Στο πρόγραμμα, λοιπόν αυτό, παιδιά, θέτουμε τρία ερωτήματα σε όλους τους Κρητικούς. Και σε όλα τα παιδιά της Κρήτης.. Πρώτο ερώτημα: «Πώς φαντάζεστε πως θα είναι η Κρήτη το 2020; Ποιοι άνθρωποι θα κατοικούν εδώ, ποια γλώσσα θα μιλούν; Πόσες πόλεις θα έχει τότε η Κρήτη; Πόσα δέντρα, πόσα πουλιά θα έχει; Ή μήπως δεν θα έχει; Γιατί;».

Δεύτερο ερώτημα: «Πώς θέλω να είναι η Κρήτη; Πώς θα ήθελα να είναι το 2020; Εγώ, εσύ, εμείς, το σχολείο σας». Τρίτο ερώτημα: «Πώς δε θα ήθελα να είναι ή πως θα ήθελα να μην είναι η Κρήτη». Δε θα ήθελα ας πούμε η Κρήτη να είναι ένα...αποκάουδο. Ξέρετε τι θα πει αποκάουδο; Τα αποκαΐδια;

Σ.Α: Τα υπολείμματα της φωτιάς;

κ. Παπαδερός: Έτσι. Φανταστείτε λοιπόν αυτή την εικόνα! Ξαφνικά όλη η Κρήτη να είναι μια μαυρίλα και τίποτε άλλο. Ε; Ένα τέτοιο πράγμα δεν θα' θελα να' ναι η Κρήτη ασφαλώς.

Αυτό σημαίνει ότι αν θέλω η Κρήτη το 2020 να έχει πολλά δέντρα και να είναι ένα πράσινο νησί, όμορφο, όπως ήτανε παλιά, θα πρέπει να αποφασίσω να φυτέψω τώρα αυτά τα δέντρα. Γιατί, αν δεν τα φυτέψω τώρα και τα φυτέψω αργότερα, δε θα έχει η Κρήτη πολλά δέντρα το 2020. Με την έννοια αυτή θα εξετάσουμε, μήπως μετά το φαγητό μπορούμε να πάμε να φυτέψουμε ένα δεντράκι πίσω στην πλαγιά. Για να μεγαλώσει, κιόλας. Να ξέρετε, να έρχεστε με το εγγονάκι σας και να του λέτε: «Εμείς το φυτέψαμε αυτό». Εντάξει; Λοιπόν, το πρόγραμμα αυτό, «Κρήτη 2020», παιδιά, το κουβεντιάζουμε με πολλούς ανθρώπους. Και με σχολεία και χαίρομαι πάρα πολύ που πήρατε κι εσείς μια πρωτοβουλία και ήρθατε να μπείτε στο πρόγραμμα αυτό.

Είναι σημαντικό να αρχίσετε από εδώ και πέρα να σκέφτεστε: «Εγώ, η δουλειά μου και η Κρήτη του 2020». Ας πούμε ότι μια από σας γίνεται γιατρός. Όμως, δεν καταφέρνει να είναι καλή γιατρός. Γιατί άφησε μερικά κενά στην εκπαίδευσή της. Σκεφθείτε, λοιπόν, να είναι παιδίατρος και να έχει ένα παιδάκι μπροστά της που πεθαίνει στα χέρια της. Και όλα αυτά, γιατί δεν πρόσεξε το ένα ή το άλλο μάθημα, τότε όταν έπρεπε, τώρα δηλαδή! Καταλαβαίνετε τι θέλω να σας πω: όλα είναι μια αλυσίδα. Γι' αυτό πρέπει να είμαστε προσεχτικοί στη ζωή μας. Σε όλες τις δουλειές, σε όλα τα πράγματα που κάνουμε οφείλουμε να είμαστε σωστοί. Και τότε θα δείτε πως η Κρήτη θ' ανθίζει και θα γίνεται ένας όμορφος τόπος και θα τον χαιρόμαστε όλοι.

Είμαστε στο 1997. Πέρασαν κιόλας 7 χρόνια από το 1990. Έχουμε ακόμη 23 μπροστά μας. Πόσων χρονών θα είστε το 2020; Θα είστε στην καλύτερη ηλικία. Το σκέφτεστε; Άρα το πρόγραμμα αυτό που κάναμε τώρα είναι το δικό σας πρόγραμμα. Είναι για σας. Είναι και για τα παιδιά που δεν έχουν γεννηθεί ακόμη και που πρέπει εμείς να φροντίσουμε, και γι' αυτά που θα' ρθουν. Να' χουνε γάλα ,πρώτ' απ' όλα. Εάν δηλητηριάσουμε τα χωράφια και τα ζώα ψοφήσουν, από πού θα

βρούμε το γάλα; Να' χουνε τα παιδιά στο μέλλον καθαρό νερό. Να μην έχει μικρόβια, φάρμακα χημικά και τόσες άλλες βλαβερές ουσίες. Και όταν ανοίγουν το στόμα τους τα αυριανά παιδιά για να αναπνεύσουν, να μπαίνει στα πνευμόνια τους καθαρός αέρας. Και να κάθεσαι κι ένα πουλάκι στο παραθυράκι τους, να τους τραγουδάει κάθε πρωί. Αν, όμως, τα φαρμακέψουμε τα πουλιά με τα φυτοφάρμακα δε θα μείνει κανένα πουλί; Θα παίρνουμε ίσως πουλιά-παιχνιδάκια, ψεύτικα πράγματα, πλαστικά...

Λέμε λοιπόν σ' όλους τους Κρητικούς και σε όλους τους ανθρώπους που ζούνε στην Κρήτη και την αγαπούν. Κοιτάξτε να το κρατήσουμε αυτό το νησί όπως παλιά το κρατήσανε οι γονείς μας και οι παππούδες μας, με σκληρό αγώνα. Έδωσαν ακόμη και τη ζωή τους οι καημένοι για να κρατήσουνε το νησί όρθιο. Τώρα, είναι στα χέρια μας. Είναι στα δικά σας χέρια. Και πρέπει ο καθένας να κάνει σωστά αυτό που ξέρει να κάνει και για τον εαυτό του και για τους άλλους. Γιατί όλοι μαζί προχωρούμε. Ένας-ένας, τίποτα δεν μπορεί να κάνει. Όλοι μαζί, λοιπόν. Και, τώρα, προσέξτε τί έχει να σας πει ο κ. Ζορμπάς σχετικά με όσα θα γίνουν στο τέλος του προγράμματος.

κ. Ζορμπάς: Θα ήθελα και εγώ να χαιρετήσω τις κυρίες και τους κυρίους συνέδρους. Δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι πρόκειται για ένα σημαντικό συνέδριο, όπου το λόγο έχουν τα νιάτα της Κρήτης, οι νέοι και οι νέες που ήλθαν να συζητήσουν μαζί το μέλλον του νησιού. Όσα αναφέρονται εδώ στο πρόγραμμα «Κρήτη 2020», δεν είναι σημαντικά μόνο για τη δική σας ζωή. Μιλώντας για την Κρήτη του 2020 ειδικότερα μιλάμε για την Αθήνα, μιλάμε για τη Μακεδονία, μιλάμε για την Ελλάδα, μιλάμε για την Ευρώπη, μιλάμε για τον κόσμο ολόκληρο. Και όλα αυτά γιατί σήμερα ο κόσμος είναι μια «μεγάλη γειτονιά».

Είναι πολύ εύκολο να το καταλάβει κανείς αρκεί ν' ανοίξει την τηλεόραση και να δει τα όσα γίνονται στην Ελλάδα, στο Ζαΐρ παραδείγματος χάριν ή εδώ δίπλα στα δικά μας τα μέρη,

στην Αλβανία. Μας επηρεάζουν άλλοτε θετικά, άλλοτε αρνητικά, αναλόγως με τα αποτελέσματα και ασφαλώς δεν μπορούμε να αποφύγουμε αυτή την πραγματικότητα. Αλλά όσο πιο καλά γνωρίζουμε το δικό μας σπίτι, όσο πιο βαθιές ρίζες έχει ένα δέντρο, να' στε σίγουροι ότι δεν το επηρεάζουν ούτε ο άνεμος, ούτε οι βοριάδες, ούτε τα νερά τα πολλά. Γιατί; Γιατί έχει βαθιές ρίζες. Ενώ γνωρίζετε σίγουρα ότι το δεντράκι που δεν έχει βαθιές ρίζες, εύκολα παρασύρεται από τον αέρα, από το νερό ή την καταιγίδα. Και έχετε υπόψη σας ότι εδώ στην Κρήτη τα τραγούδια τα λέμε και ριζίτικα, επειδή είναι στις ρίζες των βουνών, αλλά, πάνω απ' όλα, γιατί είναι γεροί οι άνθρωποι που τα τραγουδήσανε. Και είμαι σίγουρος ότι θα έχουμε την καλοσύνη και τη διάθεση όλοι μας εκείνη την ημέρα να τραγουδήσουμε, να πούμε τα ριζίτικά μας, τις μαντινάδες μας και να χορέψουμε.

κ. Παπαδερός: Κρατήστε στο μυαλό σας τώρα κάτι πολύ σοβαρό: Τι θα γίνει στην Κρήτη το 2020; Θα κάνουμε τώρα μια συμφωνία κυρίων και κυριών. Τίμια πράγματα! Όποιος συμφωνεί, συμφωνεί. Δίνουμε τα χέρια. Παλιά κλείνανε συμφωνίες δίνοντας τα χέρια, δεν είχανε ούτε χαρτιά, ούτε μολύβια. Δίνουμε λοιπόν τα χέρια και συμφωνούμε. Το 2020- προσέξτε καλά την ημερομηνία αυτή, -δεν θα πάρετε καμιά πρόσκληση από κανένα- θα σας περιμένουμε εδώ. Την Παρασκευή, 8 Μαΐου του 2020, ώρα 9:00 το πρωί θα βρεθούμε εδώ μέχρι την Κυριακή, 10 Μαΐου. Θα συζητήσουμε μαζί σοβαρά και τίμια για το πρόγραμμα 2020. Θα σταθείτε τότε μπροστά στην εικόνα του Χριστού και θα πείτε: «Μάνα Κρήτη, εγώ, το παιδί σου, αυτά τα χρόνια που πέρασαν, έκαμα για σένα αυτό κι αυτό και ξέχασα να κάνω το άλλο που έπρεπε να κάνω». Και θα κοιταχτείτε κατάματα με τη συνείδησή σας μπροστά στην Κρήτη. Και θα της πείτε: «Μάνα Κρήτη, συγχώρα με, γιατί δεν έκαμα αυτό που έπρεπε να κάνω για σένα όταν έπρεπε, όπως έπρεπε!..» Όμως εγώ, παιδιά, πιστεύω ότι θα προσπαθήσουμε όλοι μαζί, αυτή η γενιά, να την κάνουμε πιο ευτυχισμένη την

Κρήτη. Και να έρθουμε την Παρασκευή, 9 το πρωί-χωρίς άλλη πρόσκληση. Θα αρχίσει ένα μεγάλο συνέδριο και είστε από τώρα καλεσμένοι. Αν συμφωνείτε - τίμια πράγματα - θέλω μια γυναίκα κι έναν άνδρα να' ρθουν εδώ να δώσουμε τα χέρια. Να το επισημοποιήσουμε. Για το χατίρι της Κρήτης. (έρχονται, δίδεται πανηγυρικά η υπόσχεση!). Ευχαριστώ πολύ. Αρχίζει επίσημα για σας το συνέδριο, από τώρα.

Κυρίες και κύριοι σύνεδροι!

Ευχόμαστε να πάμε καλά με το πρόγραμμά μας. Εγώ σας συγχαίρω από τώρα.

κ. Ζορμπάς: Ευχαριστώ πολύ τον κ. Παπαδερό, το Σύμβουλο του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου. Ευχαριστούμε, όμως, και τις δασκάλες σας, οι οποίες παρά την κούραση της εβδομάδας θέλησαν να ζήσουν μαζί σας και εσείς μαζί τους κάποιες άλλες στιγμές έξω από το σχολείο, που πιστεύω πως οι εμπειρίες και οι εικόνες θα σας συνοδεύσουν σε όλα τα χρόνια της ζωής σας. Παρακαλώ την κ. Μαρκατάτου να έχει τον λόγο.

Τα παιδιά με τους δασκάλους της ΣΤ1.

Χαιρετισμός της κ. Ρένας Μαρκατάτου.

Καλημέρα και καλή αρχή στη δουλειά σας.

Ευχαριστώ, κατ' αρχήν, τον Γενικό Δ/ντή της Ορθοδόξου Ακαδημίας και Σύμβουλο του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου, που, παρά το φόρτο της εργασίας του, βρήκε τον καιρό να είναι εδώ μαζί μας σήμερα και σας παρακαλώ να τον ακούσετε προσεκτικά σε ό,τι σοφά έχει να σας πει. Θα ωφεληθείτε.

Ευχαριστώ και τον Επιστημονικό Συνεργάτη της Ο.Α.Κ. , κ. Κων/νο Ζορμπά για την όλη βοήθεια του στον προγραμματισμό και στη διεξαγωγή αυτού του συνεδρίου σας, που θα γίνει με τη διεύθυνσή του και σας παρακαλώ πολύ να τον προσέξετε ιδιαίτερα, για να έχετε επιτυχία στη δουλειά σας.

Ευχαριστώ ακόμα τις καλές συναδέλφους κ. Γ. Παππά και κ. Ε. Χαραλαμπίδου που με χαρά δέχτηκαν να σας συνοδεύσουν αυτό το τριήμερο εδώ, θυσιάζοντας την προσωπική τους ξεκούραση.

Και, βέβαια, όλοι μαζί ευχαριστούμε τον πνευματικό πατέρα της Ακαδημίας, τον Σεβασμιότατο Ειρηναίο για την αγάπη του και τη φιλοξενία.

Το ΣΤ2 με τη δασκάλα τους.

Δε θα σας δώσω συμβουλές γιατί τα' χουμε συζητήσει πολλές φορές. Μόνο, μια δυο επισημάνσεις ήθελα να κάνω. Το Πρόγραμμα της Ακαδημίας «Κρήτη 2020», το διεύρυνα κάνοντάς το «Κρήτη - Ελλάδα - Ευρώπη 2020» για να προβληματιστούν και να συμμετέχουν κι άλλα συνομήλικά σας παιδιά από ευρωπαϊκά σχολεία και για να χρηματοδοτηθεί από την Ευρωπαϊκή Ένωση αυτό το συνέδριο, ώστε να μπορέσουμε να εκδώσουμε τα πρακτικά του σε βιβλίο. Προσπάθησα πολύ γι' αυτό, μέσω του αδελφού μου που είναι στις Βρυξέλλες, αλλά δεν τα κατάφερα λόγω ανεγκέφαλων, ίσως, υπευθύνων.

Σας πήρα μακριά από τις οικογένειές σας, για να δω, αν θα τα καταφέρετε να αυτοεξυπηρετηθείτε από πάσης απόψεως και σας παρακαλώ μη με κάνετε να το μετανοιώσω.

Τέλος θα σας παρακαλέσω μέσα σ' όλα τα άλλα που θα σας απασχολήσουν αυτό το τριήμερο (εργασίες συνεδρίου - ελεύθερες ώρες - παιγνίδι - διασκέδαση κ.τ.λ.) να βρείτε την ώρα για σκέψη και περισυλλογή. Το μέρος και το περιβάλλον βοηθά στην ανάταση της ψυχής.

Περιμένω και σας εύχομαι ολόψυχα να μεγαλουργήσετε. Έτσι, θα είμαστε όλοι περήφανοι. Δείξτε πόσο υπεύθυνα παιδιά είστε. Καλή επιτυχία στις εργασίες σας.

Οι Σύνεδροι στην Ορθόδοξη Ακαδημία Κρήτης.

Χαιρετισμός της δασκάλας Κουργιαντάκη Ειρήνης.

Ανοιξιάτικο Σαββατοκύριακο και αναρωτιέται κανείς πού και πώς μπορεί να το περνούν παιδιά Έκτης Τάξης, δωδεκάχρονα, κουρασμένα από το ρυθμό της εποχής και των μαθημάτων.

Σίγουρα, λες, θέλουν βόλτα, παιχνίδι, εκδρομή, ξεκούραση. Η ηλικία τους, η ζωηράδα τους, η φαινομενική αδιαφορία τους για σοβαρά πράγματα πολλές φορές, σε ξεγελούν. Κι όμως, ένα ανοιξιάτικο Σαββατοκύριακο του Απρίλη, μπορεί οι δωδεκάχρονοι μαθητές, οι μαθητές μας, του 9ου Δημοτικού Σχολείου Χανίων να συνεδριάζουν στην Ορθόδοξη Ακαδημία Κρήτης, σ' αυτό το στολίδι και το καμάρι του Νομού Χανίων, της Κρήτης ολόκληρης. Ναι. Να συνεδριάζουν, να συζητούν και να παρουσιάζουν με τις εργασίες μηνών ολόκληρων, τους προβληματισμούς τους, τις ανησυχίες τους, τις αγωνίες τους για το μέλλον της Κρήτης, της Κρήτης που λατρεύουν, της Γαύδου. της κοινωνίας, του κόσμου που θα ζήσουν που τον θέλουν τέλειο ή σχεδόν τέλειο.

Συζητούν σαν μεγάλοι. Μακάρι οι μεγάλοι να συζητούν και να σκέπτονται σαν παιδιά κάποιες φορές.

Προσπαθούν να λύσουν τα προβλήματα του κόσμου, του περιβάλλοντος, με σοβαρότητα, με δικαιοσύνη, με ειρήνη, με υπευθυνότητα, με την καλοσύνη της παιδιάστικής ψυχής τους.

Καθισμένα στις αναπαυτικές καρέκλες της φιλόξενης Ακαδημίας, μικροί κύριοι και μικρές κυρίες, προσπαθούν να πείσουν τους μεγάλους, πως τα παιδιά σκέπτονται, ανησυχούν, ενδιαφέρονται για όλα.

Κουράστηκαν, εργάστηκαν ομαδικά, συναδελφικά, παράλληλα με τα μαθήματά τους. Αμείφθηκαν, όμως, γι' αυτό.

Φιλοξενήθηκαν άριστα, ακούστηκαν οι σκέψεις τους. Ένοιωσαν τη χαρά να τους δεχθεί η Ορθόδοξη Ακαδημία με αγάπη και σοβαρότητα. Επέστρεψαν ενθουσιασμένα.

Ευχαριστούμε θερμά όλο το προσωπικό και ιδιαίτερα τον κ. Παπαδερό και τον κ. Ζορμπά γι' αυτή την υπέροχη φιλοξενία.

Με εκτίμηση

Κουργιαντάκη Ειρήνη

Δασκάλα Έκτης Τάξης

9^ο Δημ. Σχολείου Χανίων

Τα παιδιά στην τάξη ακούν το Δεσπότη.

Χαιρετισμός κ. Γιώτας Παππά

κ.Παπαδερέ, κ. Ζορμπά,

Κατ' αρχήν, νοιώθουμε την ανάγκη τα παιδιά κι εγώ να σας ευχαριστήσουμε για τη θερμή σας υποδοχή και τη ζεστή φιλοξενία σ' ένα τόσο προσεγμένο από κάθε άποψη περιβάλλον.

Νοιώθω εξαιρετικά που συνοδεύω τους μαθητές της ΣΤ' τάξης σ' αυτό το συνέδριο του οποίου είναι και οι κύριοι διοργανωτές.

Οι μαθητές έχουν αναπτύξει τις εργασίες σε ατομικό και ομαδικό επίπεδο, με πολύ ενδιαφέρον, υπευθυνότητα και μεράκι καταθέτοντας την τρυφερή ψυχή τους. Έχουν ευαισθητοποιηθεί πάνω σε υπαρκτά και σημαντικά προβλήματα της ανθρωπότητας και προσπάθησαν να δώσουν την εικόνα του αυριανού κόσμου έτσι, όπως αυτή καθρεφτίζεται στα δικά τους μάτια.

Είναι η γενιά του μέλλοντος, η γενιά που, ήδη, βρίσκεται στο κατώφλι του 21^{ου} αιώνα και το λόγο πρέπει να έχει αυτή και μόνον αυτή. Ας ακούσουμε, λοιπόν, τα παιδιά.....

Χαραλαμπίδου Εύα (Νηπιαγωγός-Συνοδός)

Καλημέρα στους παρευρισκόμενους κ.κ. Παπαδερό και Ζορμπά.

Καλημέρα στους κυρίους συνέδρους, σε σας παιδιά που παρά το τρυφερό της ηλικίας σας ασχολείστε τόσο σοβαρά με θέματα που απασχολούν μικρούς και μεγάλους. Είναι η ζωή μας σήμερα και η ετοιμασία και το κτίσιμο του αύριο.

Ανάμεσα στο παιχνίδι και την ξενοιασιά υπάρχουν οι προβληματισμοί, τα ερωτηματικά, η ετοιμασία για το μέλλον, το περιβάλλον, «το σπίτι μας», η παράδοσή μας, το νησί μας, πώς το ονειρευόμαστε, πώς το θέλουμε, τι θα κάνουμε, όλοι μαζί και ο καθένας χωριστά στο μέτρο του δυνατού για το 2020! που δεν είναι και τόσο μακρινό.

Είναι πολύ σημαντικό που καταλάβατε ότι τώρα εντοπίζουμε, προλαβαίνουμε, παίρνουμε μέτρα, δεν τα αφήνουμε στους άλλους και γία μετά.

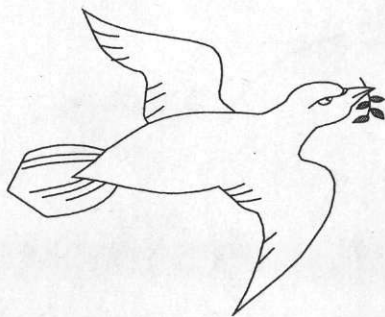
Σας συγχαίρω γι' αυτή σας την απόφαση, χαίρομαι που είμαι μαζί σας εδώ. Θα πάρω κι εγώ πολλά πράγματα από σας. Χαίρομαι πραγματικά που είμαι μαζί σας. Καλή επιτυχία απ' την καρδιά μου σε σας και το συνέδριό σας. Ευχαριστώ.

Αράγε ο Πλουτῆς γος
δα εἰ παραφέρει;.....

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ

ΕΙΣΗΓΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ & ΠΟΡΙΣΜΑΤΑ ΟΜΑΔΩΝ

ΕΙΡΗΝΗ ΜΕ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ & ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΤΡΟΠΟΣ ΖΩΗΣ ΤΩΝ ΛΑΩΝ ΤΗΣ ΓΗΣ

ΟΝΟΜΑ ΟΜΑΔΑΣ: Π.Ε.Δ.Ε.

ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΕΙΡΗΝΗ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΣΤΕΛΕΧΗ ΟΜΑΔΑΣ: ΛΙΤΙΝΑ ΕΙΡΗΝΗ

ΠΑΪΖΗ ΒΑΣΙΛΙΚΗ

ΣΑΡΑΒΕΛΑΚΗ ΑΔΑΜΑΝΤΙΑ

ΣΑΡΑΒΕΛΑΚΗΣ ΣΤΕΛΙΟΣ

ΧΑΡΑΛΑΜΠΑΚΗ ΕΛΠΙΔΑ

Στον κόσμο μας συμβαίνουν πολλά άσχημα πράγματα.

Η διαπίστωση αυτής της θλιβερής πραγματικότητας, μας έκανε να ευαισθητοποιηθούμε και να δουλέψουμε πάνω σ' αυτό το θέμα.

Η ελευθερία, η ειρήνη και η δικαιοσύνη είναι τρεις λέξεις που πάνε μαζί. Άμα ένα κράτος τις έχει πραγματικά, τότε ο πόλεμος και η μιζέρια, είναι δυο λέξεις σχεδόν άγνωστες και καλύτερα να μην υπάρχουν ούτε στα λεξικά, για να μην ξέρει ο κόσμος ότι κάποτε υπήρχαν.

Ελευθερία είναι η ανεξαρτησία να μπορεί να κάνει κάθε άτομο καθετί που δεν είναι απαγορευμένο και να μπορεί κάθε κράτος να είναι ανεξάρτητο από άλλα κράτη. Ελευθερία είναι η θέληση και η ικανότητά μας να πράττουμε ανεξάρτητα από άλλα άτομα χωρίς βία και εμπόδια. «Ελευθερία, ισότητας, αδελφότητας» ήταν το σύνθημα της Γαλλικής Επανάστασης. Ειρήνη είναι η συμφιλίωση δύο ή περισσότερων λαών ή ανθρώπων αναμεταξύ τους.

Μετά το τέλος ενός πολέμου υπογράφεται συνθήκη ειρήνης. Η δικαιοσύνη είναι ένα φαινόμενο που κατά κάποιο τρόπο συμβιβάζεται με την ελευθερία και την ειρήνη. Το αντίθετο φαινόμενο από αυτά τα τρία είναι ο πόλεμος, που φέρνει την καταστροφή, τη φτώχεια, τη μιζέρια και κυρίως το θάνατο.

Τα παιδιά χρειάζονται δικαιοσύνη. Το χρήμα κυριαρχεί. Πρέπει να σταματήσει η εκμετάλλευση των υποανάπτυκτων χωρών από τις αναπτυγμένες χώρες. Στον κόσμο μας, ο πολιτισμός έχει φτάσει να κάνει πράγματα που άλλοτε ήταν αδύνατα για τη φαντασία του ανθρώπου και δεν επιτρέπεται στις μέρες μας να υπάρχουν άνθρωποι που να πεινούν. Υπάρχουν χιλιάδες άστεγα παιδιά σ' όλο τον κόσμο που δεν πηγαίνουν σχολείο, που δεν έχουν φαγητό, που δε διασκεδάζουν όπως εμείς και, κυρίως, δεν έχουν γνωρίσει τη λέξη «αγάπη». Εμείς, μπορούμε, δίνοντάς τους μια μικρή οικονομική βοήθεια, να τα βοηθήσουμε, ώστε να αποκτήσουν μία καλύτερη ζωή.

Η σωματική και ψυχική βία βλάπτει τα παιδιά και τα κάνει να συμπεριφέρονται βίαια. Το 2020, όταν εμείς θα είμαστε, ήδη, ενήλικοι, αν υπάρχουν ακόμα γονείς που κρύβουν τα παιδιά τους, επειδή έχουν ψυχικά ή σωματικά προβλήματα, θα συζητάμε μαζί τους και θα τους εξηγούμε ότι στον κόσμο υπάρχει θέση και γι' αυτά. Επίσης, αν υπάρξουν άτομα που θα τα κοροϊδέψουν, πρώτοι εμείς θα τους εξηγήσουμε τη σκληρότητα που δείχνουν μ' αυτή τους την πράξη.

Αν τότε έχουν εξαλειφθεί όλα τα δυσάρεστα πράγματα που δημιουργούνται από την έλλειψη ειρήνης, δικαιοσύνης και ελευθερίας, όλοι οι άνθρωποι θα είναι ισότιμα μέλη στην κοινωνία μας και θα μπορούν να εκφράζονται ελεύθερα.

Ας ξαναγυρίσουμε τώρα στη σημερινή πραγματικότητα. Σε κάποιες χώρες τις Αφρικής και συγκεκριμένα στη Νιγηρία και στις γειτονικές χώρες της, ανά περιόδους ξεσπά μια επιδημία, η επιδημία της μηνιγγίτιδας που έχει ως αποτέλεσμα το θάνατο πολλών παιδιών.

Επίσης αναρίθμητα είναι τα παιδιά στις χώρες αυτές που πεθαίνουν από ένα σωρό άλλες αρρώστιες και, δυστυχώς, από την πείνα.

Τι μπορούμε να κάνουμε γι' αυτό;

Μπορούμε να στείλουμε φάρμακα ή να βοηθήσουμε ενεργά με συμμετοχή μας στους γιατρούς χωρίς σύνορα ή σε άλλες ανθρωπιστικές οργανώσεις. Πρέπει να βοηθάμε αυτούς που μας έχουν ανάγκη, από αγάπη και όχι από ελεημοσύνη.

Το 2020 τα άλλα παιδιά της ηλικίας μου και εγώ θα προσπαθήσουμε να υπερασπίσουμε τη χώρα μας και τη γη μας για ένα καλύτερο μέλλον χωρίς πολέμους και εχθροπραξίες που φέρνουν μόνο τη δυστυχία στους λαούς της γης. Επίσης, θα προσπαθήσουμε να έρθουμε σε επαφή με πρωθυπουργούς άλλων χωρών που προσπαθούν ή κάνουν πόλεμο με άλλες χώρες και ακόμα θα τους πείσουμε να σκεφτούν πόσοι άνθρωποι μικροί και μεγάλοι θα σκοτωθούν άδικα από σφαίρες και πόσοι θα πεθάνουν από πείνα και δίψα.

Θα τους πούμε ότι δεν έχουν κανένα δικαίωμα να επιτρέπουν να χάνονται τόσες ζωές αθώων.

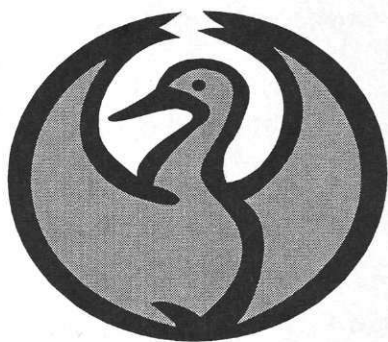
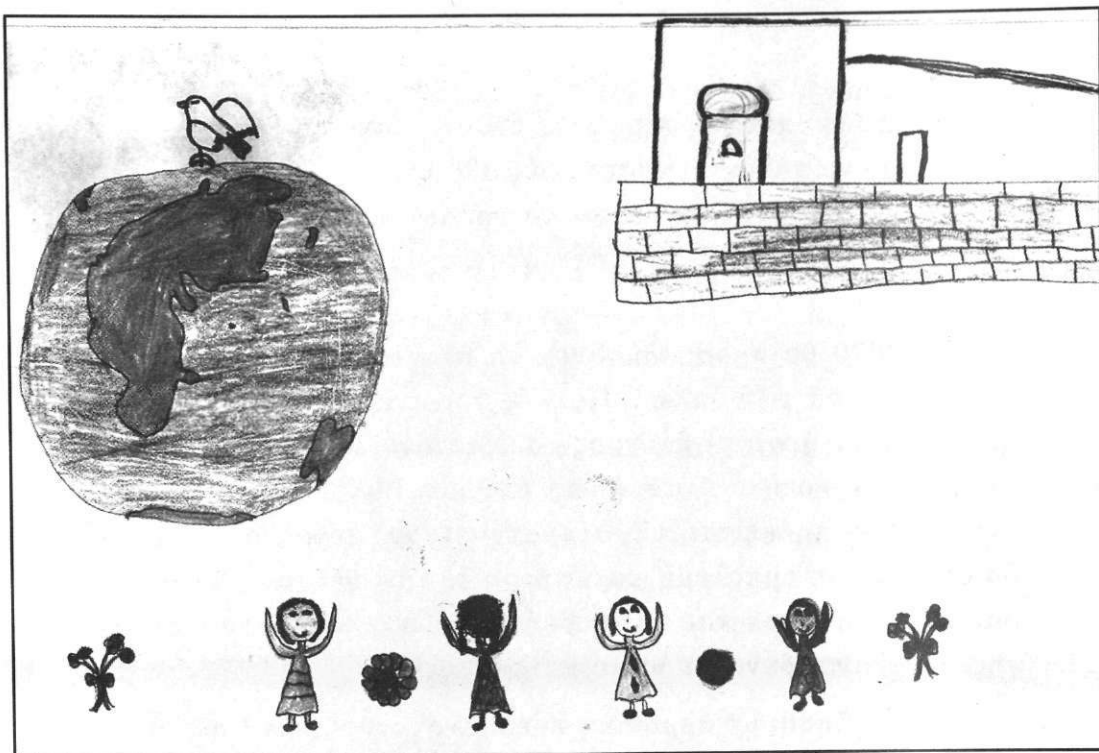
Ακόμα θα τους πούμε ότι το χρήμα, η δόξα και η εξουσία δεν έχουν καμία αξία μπροστά στην αγάπη, την ειρήνη και τη δικαιοσύνη.

Το 2020 θα προσπαθήσουμε να σταματήσουμε την πώληση και την αγορά των όπλων. Πολλές φορές έχω ακούσει να λένε: «τώρα που άρχισε πόλεμος σ' αυτόν τον τόπο, δεν θα σταματήσει ποτέ». Αυτό όμως δεν είναι αλήθεια ο πόλεμος, όντως, δεν πρόκειται να σταματήσει αν αυτοί οι λαοί που βρίσκονται σε εμπόλεμη κατάσταση δεν το θέλουν. Αν οι ίδιοι όμως το θελήσουν και με τη βοήθεια των υπόλοιπων λαών της γης, τότε είναι δυνατόν να το καταφέρουν.

Για να ζήσουμε αρμονικά πρέπει να μάθουμε να σεβόμαστε την ελευθερία του συνανθρώπου μας και την ισότητα όλων μας. Το 2020, αν συνεχίσουμε να ζούμε όπως και σήμερα, θα καταστραφούμε ολοκληρωτικά.

Ας ενωθούμε όλοι μαζί και ας προσπαθήσουμε για ένα καλύτερο παρόν και μέλλον.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: Εγκυκλοπαίδειες ΧΑΡΗ ΠΑΤΣΗ, ΑΛΦΑ, ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΚΑΙ ΖΩΗ

Ο . Π . Ε

Οργανισμός Παγκόσμιας Ειρήνης

Ειρήνη τρόπος ζωής των ανθρώπων

συμμετείχαν: Στέλλα Αγγελάκη

Γρηγόρης Νικηφοράκης

Μαρία Γεωργιλιά

Γιώργος Περράκης

Χριστίνα Παντελάκη

Βαρβάρα Σκαραντωνάκη

ΕΙΡΗΝΗ

Ειρήνη είναι η μυρωδιά του φαγητού το βράδυ
τότε που το σταμάτημα του αυτοκινήτου στο δρόμο δεν είναι
φόβος,
τότε που το χτύπημα στην πόρτα σημαίνει φίλος,
και το άνοιγμα του παραθύρου κάθε ώρα σημαίνει ουρανός
γιορτάζοντας τα μάτια μας με τις καμπάνες των χρωμάτων του,
είναι
η Ειρήνη.

Αυτό είναι ένα απόσπασμα από το ποίημα του Γιάννη Ρίτσου «Ειρήνη». Βλέπουμε ότι αυτός ο μεγάλος ποιητής μέσα σε οκτώ στίχους μπορεί να περιγράψει την ειρήνη. Καταλαβαίνουμε λοιπόν ότι η ειρήνη είναι από τα πιο απλά πράγματα στον κόσμο που ο άνθρωπος κατάφερε να τα κάνει δύσκολα. Η ευτυχία της ανθρωπότητας εξαρτάται από το ωραιότερο ιδανικό, την ειρήνη. Είναι το πιο αποτελεσματικό μέσο για να μπορέσει η ζωή να διατηρηθεί, να φτάσει στην αληθινή δημιουργία, να κατακτήσει το νόημα της ύπαρξής της.

Τα παιδιά μετά τη δέντροφύτευση.

Η ειρήνη είναι το γαλάζιο λουλούδι του κόσμου, είναι το χαρούμενο τραγούδι των λαών, η αγνή, η πραγματική μητέρα που εμπνέει και προστατεύει τα παιδιά της, που τα οδηγεί στη γη που δεν υπάρχει μίσος, σε εκείνο το σπίτι που η αγάπη μεγαλουργεί, που γεννάει και πλάθει το βασίλειο της απέραντης καλοσύνης και αδελφικής συνεργασίας.

Ο πόθος ο αιώνιος των ανθρώπων από τα βάθη της αρχαιότητας και μέχρι σήμερα, είναι η ειρήνη. Η προσπάθειά τους πάντα προς αυτή στρέφεται. Οι αμφικτιονίες, τα συνέδρια, οι οργανισμοί, σκοπό έχουν την αποφυγή του πολέμου που δεν είναι τίποτα άλλο παρά μια φοβερή καταστροφή και την επικράτηση της ειρήνης. Η προκοπή των λαών, η εξασφάλιση της ησυχίας, όλα τα αγαθά της ζωής, πηγάζουν από την ευλογημένη ειρήνη. Από αυτήν δίνεται η ευημερία στην κοινωνία, ανθίζουν οι κάμποι, θερίζεται το σιτάρι, ωριμάζουν οι καρποί των δέντρων, χτίζονται σχολεία, μορφώνονται οι άνθρωποι, καλλιεργείται η ψυχή, φωτίζεται το πνεύμα. Η ειρήνη κάνει να ανοίγουν τα μάτια για ν' αντικρίσουν μ' εμπιστοσύνη τη ζωή. Να δίνονται τα χέρια των ανθρώπων με αγάπη και τα χείλη να ψιθυρίζουν τον καλό λόγο.

Η ειρήνη κάνει να κινούνται τα εργοστάσια , να γίνεται καθημερινή ευχαρίστηση - απασχόληση η εργασία, να κερδίζεται με τίμιο τρόπο, το ποτισμένο με ιδρώτα ψωμί. Με την ανατολή του ήλιου ένα μελισσολόι ξεχύνεται για έργα ειρηνικά, στα γραφεία, στα χωράφια, στους δρόμους, στα μαγαζιά. Το παιδί τρέχει να καθίσει στο θρανίο, οι φωνές γεμίζουν την οικογενειακή ευτυχία.

Η ειρήνη στολίζει γιορτάσιμα τη φύση και τις καρδιές, ξεριζώνει την κακία, συντρίβει τα αμαρτωλά πάθη, κατοχυρώνει τη δικαιοσύνη, ταπεινώνει την εκδίκηση.

Το δίκαιο του ισχυρότερου σε μια πολιτισμένη κοινωνία δεν έχει τη θέση του. Η ειρήνη έχει τις ίδιες αρχές για όλους τους ανθρώπους όποιοι κι αν είναι, πλούσιοι ή φτωχοί, επιστήμονες ή εργάτες, μαύροι, κίτρινοι ή άσπροι.

Η ειρηνική διαβίωση στερεώνει την αλληλεγγύη, καταργεί την παρανομία, ανυψώνει την προσωπικότητα, δίνει περιεχόμενο ακόμα και στα άψυχα, κάνει την πέτρα να γίνει ένα εύφορο χώμα.

Τη μεγάλη της σημασία κανένας δεν μπορεί να την αμφισβητήσει, γι' αυτό και το αιώνιο αίτημα των λαών είναι η ειρήνη. Οι σοφοί πρόγονοί μας, με την ευαισθησία τους, αλλά και το πλατύ τους πνεύμα, ήξεραν γιατί έπρεπε να θεοποιήσουν την ειρήνη. Ο σύγχρονος άνθρωπος αγωνίζεται να διαφυλάξει την ειρήνη και να αποφύγει τον πόλεμο.

Ανυπολόγιστα είναι τα αγαθά που μας δίνει η ειρήνη. Είναι ηθικά, πνευματικά και υλικά. Αξίζει να δίνει ο άνθρωπος τη ζωή του για την ειρήνη, γιατί τότε μονάχα βρίσκει τον προορισμό του. Αν μας γίνει πάθος η λατρεία για την ειρήνη, τότε και η γη μας θα είναι ο αληθινός παράδεισος. Για τούτο ας μην ξεχνούμε ποτέ τα λόγια του Ανατόλ Φρανς που λέει πως: «ο παιδαγωγός πρέπει να μαθαίνει στο παιδί να αγαπάει δύο πράγματα: την ειρήνη και τη δουλειά και να μισεί ένα πράγμα: τον πόλεμο».

Ο άνθρωπος είναι αδύνατο να ζήσει μόνος του χωρίς να έχει δίπλα του άλλους ανθρώπους και να συνεργάζεται μαζί τους. Ολόκληρη η πολιτιστική ανάπτυξη και η πρόοδος που επιτεύχθηκαν στην μακραίωνη πορεία της ανθρώπινης ιστορίας οφείλονται στην κοινωνική συμβίωση των ανθρώπων και στην αμοιβαία συμπαράσταση και συνεργασία μεταξύ τους.

Αυτή η συνεργασία προϋποθέτει να υπάρχουν φιλικές σχέσεις ειρήνης και ομόνοιας ανάμεσα στους ανθρώπους και ανάμεσα στα κράτη. Άρα, η ειρήνη είναι ο φυσιολογικός τρόπος συμβίωσης των ανθρώπων. Όταν η κοινωνία ζει ειρηνικά, όταν τα κράτη δεν κάνουν πολέμους αλλά συνεργάζονται, τότε η οικονομική κατάστασή τους βελτιώνεται, η παραγωγή ειδών που χρειάζονται για τη συντήρησή τους μεγαλώνει, οι τέχνες και γενικότερα ο πολιτισμός αναπτύσσονται, οι άνθρωποι προοδεύουν, μεγαλώνουν τα παιδιά τους χωρίς αγωνία για το

μέλλον και στο τέλος γερνούν και πεθαίνουν ήσυχoi, τριγυρισμένοι από τους απογόνους τους.

Στη διάρκεια της ειρήνης ο άνθρωπος εκδηλώνει την ήρεμη, δημιουργική και πνευματική καλλιέργειά του. Είναι η περίοδος της πολιτιστικής εξέλιξης, της μορφωτικής διάπλασης και της ανύψωσης του βιοτικού επιπέδου. Το άτομο απερίσπαστο αφιερώνεται σε παραγωγικά έργα. Κυριαρχεί η αμοιβαία αγάπη, που αφήνει ελεύθερο τον άνθρωπο να αφιερωθεί σε έργα ευημερίας και προκοπής. Κυριαρχεί η ομόνοια που ενώνει τους ανθρώπους. Απωθούνται οι δυνάμεις καταστροφής, προωθείται ο σεβασμός και η συνοχή ανάμεσα στους πολίτες.

Κάθε άτομο, κάθε λαός ή πολιτεία, απερίσπαστοι από τα πάθη της διχόνοιας και του μίσους, εργάζονται για την αγάπη και την καλοσύνη, για όλα τα πνευματικά αγαθά.

Είχε δίκιο ο αρχαίος γλύπτης που τη σμίλεψε με τον Πλούτο. Γιατί στις κοινωνίες που επικρατεί το δημιουργικό πνεύμα της ειρήνης, υπάρχει αφθονία αγαθών.

Μόνο άτομα που γνώρισαν τη φρίκη του πολέμου είναι σε θέση να συνειδητοποιήσουν την αξία της ειρήνης.

Το παράλογο, όμως, είναι το εξής: αφού η δημιουργική πορεία της ειρήνης είναι πολυπόθητη, γιατί ο άνθρωπος καταφεύγει στον πόλεμο για να λύσει τα προβλήματα και τις διαφορές του;

Αν και ο άνθρωπος έχει συνειδητοποιήσει πως ο πόλεμος είναι το τελευταίο μέσο για να λύσει τις διαφορές του, όμως, τον θεωρεί σαν «μεσολαβητή».

Οποιαδήποτε μορφή και να έχει ο πόλεμος και όποια αίτια και αν τον προκαλούν είναι καταστροφικός για τον άνθρωπο.

Η πολεμική τέχνη δεν έμεινε πρωτόγονη. Η εξέλιξή της συνδέεται με την τεχνική ανάπτυξη του ανθρώπου.

Αν στο παρελθόν τα αποτελέσματά του ήταν καταστροφικά, στην εποχή μας ξεπερνούν τη φαντασία. Αν ο τεράστιος εξοπλισμός τεθεί σε λειτουργία, ο ίδιος ο πλανήτης μας κινδυνεύει.

Ο πόλεμος νεκρώνει τα ευγενικά αισθήματα. Εξαφανίζει τον ανθρωπισμό και την εσωτερική καλλιέργεια του ανθρώπου. Συμβαδίζει με την βαρβαρότητα, την ανηθικότητα, την καταστροφική μανία. Τα αποτελέσματα του τα γνώρισε η ανθρωπότητα. Σκορπίζει τον πόνο, τη δυστυχία, το θάνατο, την εξαθλίωση. Και όμως, ο άνθρωπος καταφεύγει σ' αυτόν.

Χρέος όλων μας είναι να απομακρύνουμε τον πόλεμο και μάλιστα τον πυρηνικό που μας απειλεί κάθε στιγμή.

Οι λαοί πρέπει να συνεργαστούν. Τα κράτη πρέπει να σταματήσουν τους εξοπλισμούς. Οι άνθρωποι πρέπει να απαιτήσουν τον αφοπλισμό των κρατών. Να στερεωθεί η ειρήνη και η αμοιβαία συνεργασία των λαών και των κρατών. Να δυναμώσει η φιλία και η αλληλεγγύη των λαών.

Τότε μόνο ο πόλεμος θα απομακρυνθεί. Τότε τα κράτη θα πάνσουν να ξοδεύουν τεράστια ποσά σε όπλα και πολεμοφόδια. Τότε οι μεγάλες δυνάμεις θα σέβονται τις μικρές. Τότε τα κράτη θα λύνουν τις διαφορές τους με το διάλογο και όχι με τον πόλεμο.

Δυστυχώς, σήμερα, όπου κι αν κοιτάξεις στον κόσμο, γίνεται πόλεμος. Ανάμεσα σε κράτη αλλά και ανάμεσα στον ίδιο λαό.

Εμείς τα παιδιά - από τούτη εδώ τη θέση - θα προσπαθήσουμε για ένα ειρηνικό αύριο, χωρίς πολέμους, σκοτωμούς και καταστροφές.

Θα μας βρείτε αντίθετα σε κάθε ιδέα, σε κάθε κίνηση που φέρνει κοντά τον πόλεμο. Θα ενώσουμε τις καρδιές μας και τις φωνές μας σε ένα μεγάλο ΟΧΙ στον πόλεμο. Θα σταθούμε εμπόδιο στα σχέδια των μεγάλων που θέλουν να πλουτίζουν σε βάρος των λαών και των παιδιών όλου του κόσμου.

Καταδικάζουμε τώρα που είμαστε παιδιά τον πόλεμο. Το ίδιο θα κάνουμε πάντα και όταν μεγαλώσουμε. Μη νομίζετε πως μόνο τώρα που είμαστε παιδιά έχουμε μίσος για τον πόλεμο. Θα προσπαθήσουμε το 2020, που εμείς θα είμαστε οι μεγάλοι τότε, να μην κάνουμε πολέμους και να λύνουμε τα προβλήματά μας

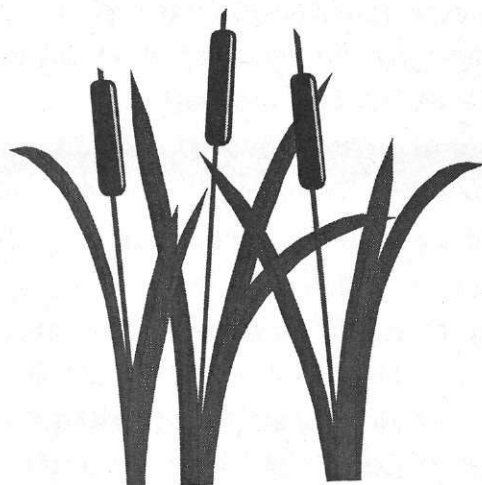
ειρηνικά. Θα δουλεύουμε για την ειρήνη, την ευημερία και την αγάπη ανάμεσα στους ανθρώπους.

Μερικές ερωτήσεις στους μεγάλους από εμάς τα παιδιά:

- 1) Γιατί οι μεγάλοι λύνουν τα προβλήματά τους με τον πόλεμο και όχι με άλλο τρόπο;
- 2) Γιατί αφού οι μεγάλοι βλέπουν τις καταστρεπτικές συνέπειες του πολέμου, δεν τον σταματούν;
- 3) Γιατί οι μεγάλοι βελτιώνουν κάθε μέρα τα όπλα; Για να σκοτώνουν περισσότερους ανθρώπους και να καταστρέφουν τη φύση;
- 4) Γιατί οι μεγάλοι δεν έχουν βρει λύσεις στα προβλήματά τους αφού από παλιά βλέπουν την καταστροφή που προκαλούν οι πόλεμοι;
- 5) Γιατί δεν σκέφτονται τα εκατομμύρια παιδιά σ' όλο τον κόσμο που σκοτώνονται, μένουν ανάπηρα ή ορφανά; Σε τι τους έφταιξαν να είναι πεινασμένα, άρρωστα, φοβισμένα, αμόρφωτα, με τα μάτια τους γεμάτα τρόμο και απελπισία; Μπορείς να ξεχωρίσεις ένα τεράστιο ΓΙΑΤΙ στα μάτια τους.
- 6) Γιατί αυτά τα παιδιά να μην γελάσουν, να μην παίξουν, να μη ζήσουν ξέγνοιαστα σαν όλα τα άλλα παιδιά του κόσμου;
- 7) Με ποιο δικαίωμα οι μεγάλοι καταστρέφουν τη ζωή τόσων παιδιών;

Πληροφορίες πήραμε: από το βιβλίο «Ειρήνη» του Γιάννη Ρίτσου και από εγκυκλοπαίδειες.

Φ . Υ . Ζ
Φύση Υγεία Ζωή

ΜΕΛΗ
Γιάννης Βανδουλάκης
Κατερίνα Πρωτοπαπαδάκη
Γιάννης Παπαδάκης
Γιάννης Σταυρουλάκης

ΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ ΚΙ ΕΜΕΙΣ Ο ΑΓΩΝΑΣ ΚΑΙ Η ΑΓΩΝΙΑ ΜΑΣ

Βρισκόμαστε στο κατώφλι του 2020, οι συλλογισμοί, οι απορίες, οι αναζητήσεις, οι αγωνίες πολλές.

Ξεκινάει άλλος ένας αιώνας της τεχνογνωσίας, του εκσυγχρονισμού και των υπολογιστών στον κόσμο.

Το περιβάλλον είναι ένα μεγάλο θέμα με ποικίλες απόψεις που απασχολεί πάρα πολύ κόσμο στην εποχή μας.

Το να προβλέψουμε εμείς τι θα κάνουμε, εάν βρεθούμε στη θέση των ανθρώπων που ελέγχουν το κράτος, είναι πάρα πολύ δύσκολο. Ο αγώνας και η αγωνία μας είναι μεγάλα αλλά για μερικούς μηδενικά. Εάν ανατρέξουμε το παρελθόν και κοιτάξουμε τα σημερινά γεγονότα, θα δούμε σοβαρές πληγές που προκαλέσαμε στον πλανήτη γη.

Εγώ, σαν απλό παιδί, σκέφτομαι πως αν συνεχιστεί η πορεία της μόλυνσης, θα διαλυθεί η ανθρωπότητα. Κάποιος πρέπει να δώσει τη λύση. Ποιος θα είναι όμως αυτός; Κανείς από μόνος του δεν μπορεί να κάνει κάτι. Πιστεύω πως, άμα μεγαλώσω, θα βοηθήσω τη φύση και το θαλάσσιο πλούτο να μην καταστραφεί από την αδιαφορία του κόσμου, γιατί πάντα είναι πιο ωραίο να απολαμβάνεις την πανέμορφη ελληνική φύση παρά να τη βλέπεις να καταστρέφεται μέρα παρά μέρα κόβοντας τα απαραίτητα για τον άνθρωπο δέντρα για το συμφέρον του «ΘΕΟΥ» τους, του χρήματος.

Κανείς από μόνος του δεν μπορεί να κάνει κάτι, όπως προανέφερα. Κανείς δεν είναι παντοδύναμος. Πρέπει όλοι μαζί όταν μεγαλώσουμε, αλλά και σ' αυτή την ηλικία, να βάλουμε ένα λιθαράκι για την καταπολέμηση της καταστροφής του περιβάλλοντος, για να έχουμε, επιτέλους, ένα κομμάτι γης, ένα δάσος, μια παραλία που θα έχει γλιτώσει από τη μανία του ανθρώπου.

Μια καρποφόρα προσπάθεια είναι η ανακύκλωση που με λίγη ενίσχυση και προσπάθεια μπορεί να βοηθήσει την κατάσταση αυτή. Αφήνοντας ένα άχρηστο χαρτί στον κάδο

προβλήματα των πυρκαγιών, των λατομείων και της αυθαιρεσίας όλο και μεγαλώνουν. Σε μερικά χρόνια αναρωτιέμαι αν θα υπάρχουν δάση. Θα υπάρχει, μάλλον, η λέξη φύση στον κόσμο;

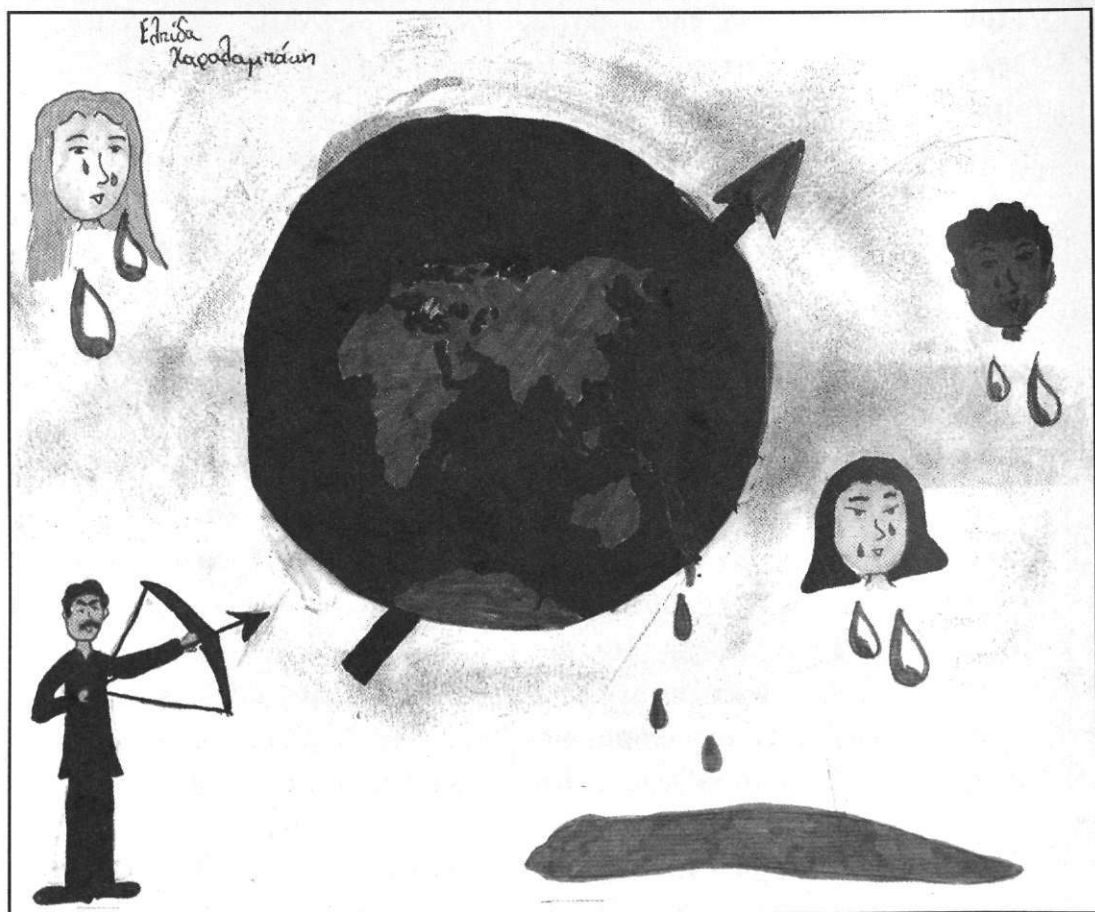
Άλλο ένα σοβαρό πλήγμα είναι η πανίδα του πλανήτη μας που σκοτώνεται συνεχώς. Ο άνθρωπος με το χόμπι του κυνηγού καταφέρνει να αφανίζει τα σπάνια είδη πουλιών, όχι για να ζήσει, όπως παλιά, αλλά γιατί το θεωρεί σπουδαίο κατόρθωμα που σημάδεψε έναν ωραίο μεζέ. Πιστεύω ότι, εάν αναλάμβανα τη διοίκηση της χώρας, θα απαγόρευα με πρόστιμο ή φυλάκιση το κυνήγι ή τη χρήση δυναμίτη στη θάλασσα.

Το πρόβλημα της τρύπας του όζοντος όλο και μεγαλώνει από τις εξατμίσεις των αυτοκινήτων, από τα φουγάρα των εργοστασίων κ.α. Η τρύπα του όζοντος μεγαλώνει, δηλαδή τρυπάει το στρώμα της ατμόσφαιρας και οι ακτίνες του ήλιου περνάνε ανενόχλητες. Αυτό είναι πάρα πολύ επικίνδυνο διότι μπορούμε να πάθουμε καρκίνο του δέρματος.

Θα εφαρμόσω κάποιους κανόνες για να προσπαθήσω να ενισχύσω τα παρακάτω: ο φωτισμός του σπιτιού είναι ένα σοβαρό θέμα που δυστυχώς ο σημερινός κόσμος δεν το προσέχει καθόλου. Δεν θα εμποδίζω το φως να μπαίνει από τα παράθυρα, δεν θα ξεχνάω τα φώτα ανοιχτά άσκοπα. Θα αγοράζω οικολογικούς λαμπτήρες που δεν καίνε ρεύμα όσο οι κανονικοί, οι τοίχοι θα είναι βαμμένοι με φωτεινά χρώματα, για να φωτίζεται το σπίτι. Ακόμα τα γραφεία θα τοποθετούνται δίπλα στα παράθυρα. Είναι γνωστό ότι τα air - condition και τα άλλα κλιματιστικά καταναλώνουν άφθονη ηλεκτρική ενέργεια. Τα καλοκαίρια θα τοποθετώ χοντρές κουρτίνες κι έτσι θα απομακρύνω τον καυτό ήλιο. Θα βάλω ανεμιστήρες οροφής που καταναλώνουν λιγότερο ρεύμα από όλα τα άλλα. Τα βράδια θα αφήνω ανοιχτά τα παράθυρα, ώστε στις ζεστές μέρες να υπάρχει δροσιά. Οι εξωτερικοί χώροι του σπιτιού μου θα έχουν ανοιχτά χρώματα γιατί αυτά απομακρύνουν τη ζέστη. Είναι γνωστό ότι το πιο πολύ ρεύμα ενός σπιτιού καταναλώνεται στη θέρμανσή του. Η περιττή ζέστη δεν είναι καλή γιατί φέρνει δυσφορία. Η

ενέργεια από τον ήλιο μπορεί να πετύχει μέχρι και 40% μείωση στο λογαριασμό του ηλεκτρικού και θα εξοικονομώ μέχρι και 1500 κιλοβατώρες το χρόνο. Βάζοντας διπλά κουφώματα και τζάμια, ιδίως στα βόρεια ανοίγματα και κλείνοντας τις χαραμάδες θα έχω μια καλή θερμομόνωση. Θα κάνω απόψυξη και δεν θα αφήνω τις ηλεκτρικές εστίες ανοιχτές άσκοπα.

Ένα, όμως, είναι απόλυτα σίγουρο. Δεν έχουμε, ούτε θα έχουμε την πολυτέλεια να σπαταλούμε ενέργεια, όχι μόνο για οικονομικούς λόγους αλλά και για περιβαλλοντολογικούς. Είναι στα χέρια μας ο πλανήτης γη. Η γη εκπέμπει SOS. Σώστε την.

Ο Πλανήτης Γη μας στέλνει μήνυμα να τον φροντίσουμε για να μην μας εκδικηθεί!

Π.Ο.Χ.Π.

(Προστατευτική Οργάνωση Χλωρίδας & Πανίδας)

ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ: Στελίνα Ιωαννίδου

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Η Φύση ήταν πάντα πηγή ζωής για τον άνθρωπο. Από εκεί έβρισκε την τροφή του, την ενδυμασία του, τη στέγη του, τα πάντα! Έμαθε τους νόμους της φύσεως και για εκείνον ήταν ιεροί. Χαιρόταν τον επίγειο παράδεισο και κάθε μέρα προσπαθούσε να βρει καινούργιο τρόπο για να ζήσει πιο άνετα.

Αργότερα, έδωσε μεγαλύτερη σημασία στην άνετη ζωή παρά στην υγεία του. Η εξέλιξη τον έκανε να παραβιάσει τους νόμους της φύσεως και να αδιαφορήσει για την ισορροπία της.

Τώρα, όμως, που η υγεία του έχει κλονιστεί, που οι αρρώστιες έχουν κάνει τη ζωή του αβέβαιη και ο θάνατος παραμονεύει κάθε στιγμή, φροντίζει να δει τα αίτια της καταστροφής του περιβάλλοντος που έχουν άμεση επίδραση στο σώμα και την ψυχή του.

Έτσι, έχουν δημιουργηθεί διάφοροι όμιλοι οικολόγων που φροντίζουν για την ισορροπία του περιβάλλοντος, για να ζήσουμε καλύτερα και να υπάρχει ένα καλύτερο μέλλον.

Ας βάλει λοιπόν ο καθένας μας ένα πετραδάκι για να ξανακάνουμε ένα παράδεισο τη γη μας. Ας φροντίσουμε την πανίδα και τη χλωρίδα του τόπου μας και να μην επιτρέψουμε τη μόλυνση του περιβάλλοντος.

βγαίνει καινούργιο και χρησιμοποιείται αντί να κόβονται ολόκληρα δέντρα. Η ανακύκλωση, ευτυχώς, ενισχύεται από πάρα πολύ κόσμος στην εποχή μας και πιστεύουμε ότι στο μέλλον θα συνεχίσει να προχωράει αυτή η σωστή επέμβαση στην τραυματισμένη γη μας. Όπως διαπιστώνει ο καθένας μας, όσο περνάει ο καιρός, η φύση ρυπαίνεται συνεχώς. Τα

Ας προσέξουμε τις θάλασσες και τις λίμνες, τις πεδιάδες και τα βουνά μας κι ας προσπαθήσουμε να κάνουμε τους συνανθρώπους μας να σέβονται τη γη που μεγαλώνουμε!

ΜΟΛΥΝΣΗ

Με την αλματώδη αύξηση της βιομηχανίας έχουμε σήμερα μια βελτίωση των όρων της ζωής και μια σειρά από ανέσεις που για μια άλλη εποχή θα θεωρούνταν όνειρο. Υπάρχουν αρκετά αγαθά και η εργασία γίνεται πιο γρήγορη και πιο εύκολη. Όμως, τα απόβλητα των βιομηχανιών, η αιθάλη των καπνοδόχων απ' τα εργοστάσια, τα καλοριφέρ, τα καυσαέρια των αυτοκινήτων, τα προϊόντα των πυρηνικών δοκιμών μολύνουν το περιβάλλον μας επικίνδυνα. Νέες ασθένειες εμφανίζονται - αυτές του σύγχρονου πολιτισμού - και συνεχώς αυξάνονται. Η πρόοδος της χημείας; Την ίδια όψη παρουσιάζει κι αυτή. Τα χημικά προϊόντα που καλυτερεύουν τη ζωή μας, φέρνουν τη μόλυνση των θαλασσών απ' τα κατάλοιπα των χημικών εργοστασίων. Έχουμε, επίσης, ένα μολυσμένο αέρα απ' τα δηλητηριώδη αέρια με τα οποία τροφοδοτούν τα εργοστάσια αυτά.

Για να σταματήσει αυτή η εγκληματική κατάσταση εις βάρος της φύσης πρέπει να προστατευτεί το περιβάλλον με συντονισμένα μέτρα απ' την πολιτεία, να απαγορευτεί η βιομηχανία σε κατοικημένες περιοχές και να υπάρξουν εγκαταστάσεις που να φιλτράρουν τον αέρα των καυσαερίων. Στη μόλυνση των θαλασσών και των ακτών από διαρροή πετρελαίου των πλοίων να επιβληθούν κυρώσεις. Να λάβουμε

αυστηρά μέτρα για τη διάσωση του δασικού πλούτου της χώρας μας που καταστρέφεται από πυρκαγιές κάθε χρόνο.

Να απαγορευτεί η οικοπεδοποίηση και η λειτουργία λατομείων όχι μόνο από πλευράς μόλυνσης αλλά και αισθητικής του τοπίου. Επίσης, τα σκουπίδια δεν πρέπει να εκτίθενται σε διάφορα μέρη και να προκαλούν εστίες μόλυνσης αλλά να γίνονται λιπάσματα!

ΒΙΟΤΟΠΟΙ

Ο βιότοπος είναι ένα φυσικό τοπίο όπου αναπτύσσονται σπάνια είδη φυτών και ζώων. Γνωστοί βιότοποι είναι η λίμνη των Ιωαννίνων, το δάσος του Ολύμπου και το δέλτα του Έβρου. Εδώ, στα Χανιά, έχουμε τη λίμνη της Αγιάς με τις αγριόπαπιες, το δρυμό της Σαμαριάς με τα περίφημα Κρι-κρι και τα βουνά με τους αρπακτικούς αετούς.

ΤΑ ΒΟΥΝΑ

Τα βουνά μας είναι γυμνά. Πρέπει να δεντροφυτευτούν όχι μόνο για να γίνει η χώρα μας ένας πράσινος παράδεισος αλλά και για να αποκτήσουμε γερά πνευμόνια. Γιατί τα δάση είναι τα πνευμόνια κάθε κράτους. Τα δέντρα είναι πηγή ζωής. Αυτά μας δίνουν το οξυγόνο και μας προφυλάσσουν απ' τις πλημμύρες. Εκεί θα φτιάχνουν τις φωλιές τους τα πουλιά και κάτω απ' τη σκιά τους θα αναπαύονται οι περαστικοί.

ΦΥΤΑ ΚΑΙ ΖΩΑ

Η χλωρίδα και η πανίδα του τόπου μας έχει αλλάξει τελείως!

Τα τρακτέρ με τα οποία καλλιεργούν οι αγρότες τα κτήματά τους έχουν χαλάσει το ριζικό σύστημα των φυτών και ορισμένα πρόκειται να εξαφανιστούν.

Οι ανεμώνες, οι ίριδες, οι ορχιδέες, τα κυκλάμινα, τα μανουσάκια, οι μαργαρίτες και τα χαμομήλια βρίσκονται μόνο, τώρα πια στα ακαλλιέργητα και βραχώδη μέρη. Πολλοί θάμνοι και δέντρα εξαφανίστηκαν. Τα κυπαρίσσια, οι λεύκες, οι βελανιδιές και οι αμυγδαλιές, είναι πλέον ελάχιστα.

Με τα φυτοφάρμακα εξαφανίστηκαν τα ζώα και τα πουλιά. Όταν η δασική υπηρεσία απαγορεύσει το κυνήγι, πρέπει οι άνθρωποι να σταματούν να κυνηγούν. Το ίδιο ισχύει και για τους ψαράδες. Να μην ψαρεύουν σε απαγορευμένη εποχή.

Πολλοί άνθρωποι κυνηγούν από χόμπι και σκοτώνουν ζώα χωρίς να έχουν ανάγκη. Δεν μπορούν να φανταστούν ότι ακόμη κι ένας γαιοσκώληκας είναι ωφέλιμος. Επειδή όμως κανείς δεν το σκέφτεται αυτό σήμερα, είμαστε σ' ένα σημείο όπου τα ζώα κινδυνεύουν να εξαφανιστούν. Τα αποδημητικά πουλιά έχουν μειωθεί σε μεγάλο ποσοστό και κάποια κινδυνεύουν να εκλείψουν. Δε μπορούν να επιβιώσουν αν δε ζουν στο φυσικό τους περιβάλλον. Το Ελληνικό Κέντρο Περιθαλψής Άγριων Πουλιών & Ζώων βρίσκεται στην Αίγινα και έχει στόχο την επιστροφή τους στο φυσικό τους περιβάλλον. Εδώ στην Ελλάδα, εξάλλου, έχουμε, ήδη, πολλά άγρια πουλιά και μάλιστα αποτελούμε το σημαντικότερο καταφύγιο αρπακτικών πτηνών στην Ευρώπη. Από τα 51 είδη τα 44 εμφανίζονται εδώ. Επίσης, πρέπει να αναφέρουμε ότι ένα σπάνιο είδος φυτοφάγου θηλαστικού, το Δάμα, βρίσκεται στη Ρόδο και στα Δάση Ακαρνανίας.

ΣΚΕΨΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟ 2020

Σαν ώριμοι πολίτες, θα αναθεωρήσουμε τα λάθη του παρελθόντος και δε θα τα επαναλάβουμε. Δε θα μας ενδιαφέρει το χρήμα μόνο και ο εαυτός μας, σκοπός της ζωής μας θα είναι η υγεία και η ευτυχία όλων των ανθρώπων της γης.

Η γη είναι ο παράδεισος μας που μας παρέδωσε ο Θεός φτιάχνοντάς τον με τόση αρμονία και σοφία. Ας τον διατηρήσουμε!

Θα κάνουμε συχνά συμβούλια, συζητήσεις, συσκέψεις και οι αποφάσεις μας θα είναι μελετημένες από εμπειρογνώμονες.

Με το παράδειγμά μας θα μάθουμε τα παιδιά μας να σέβονται και να φροντίζουν τον ανεκτίμητο θησαυρό που λέγεται περιβάλλον. Όχι πια προχειρότητες και επιπολαιότητες. Με μεγάλη υπευθυνότητα και αρκετή προσπάθεια, με ειρήνη και αγάπη θα χτίσουμε έναν κόσμο αλλιώτικο του σήμερα. Οι καιροί το προστάζουν, το αποζητούν και το επιβάλλουν. Επίσης, πρόσφατα άκουσα να λένε ότι επειδή τώρα πλέον ανήκουμε στις ευρωπαϊκές χώρες, δε θα γιορτάζουμε τις εθνικές μας γιορτές αλλά αυτές τις Ευρώπης και θα γράφουμε με αγγλική αλφάβητο. Κάτι τέτοιο δεν θα το επιτρέψουμε.

Το μήνυμα το έχουμε πάρει: *φύση, υγεία σωματική και ψυχική, όλοι μαζί και χωριστά καθένας υπεύθυνος για τον τόπο του!*

Στελίνα

Ιωαννίδου.

Π Ο Κ

Παγκόσμιο Οικολογικό Κίνημα

ΜΕΛΗ

ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΠΑΠΑΔΑΚΗ

ΣΟΦΙΑ ΣΑΡΡΗ

ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ ΚΟΥΡΟΥΣΗ

ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΟΥΤΣΟΥΡΕΛΗΣ

ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΠΑΣΚΑΚΗΣ

ΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ ΚΙ ΕΜΕΙΣ Ο ΑΓΩΝΑΣ ΚΑΙ Η ΑΓΩΝΙΑ ΜΑΣ

Πλανήτης Γη Τέλη 20ου Αιώνα

S O S

Στα πρώτα στάδια της ζωής του ο άνθρωπος έπαιρνε τα απαραίτητα αγαθά από τη φύση για να επιβιώσει και έτσι μπορούσε να τα αντικαταστήσει αμέσως.

Σήμερα, όμως, με την τεράστια αύξηση του πληθυσμού υπάρχουν μεγάλες ανάγκες αγαθών και ενέργειας, με αποτέλεσμα να έχει δημιουργήσει φοβερές οικολογικές καταστροφές.

Χαρακτηριστικό είναι ότι τους τρεις τελευταίους αιώνες εξαφανίστηκαν 280 περίπου είδη οργανισμών. Η ρύπανση του περιβάλλοντος αφορά στη ρύπανση της ατμόσφαιρας, των νερών (θάλασσα, λίμνες, ποτάμια) και του εδάφους που προέρχεται βασικά από τον άνθρωπο.

Ο άνθρωπος προσπαθώντας να αποκτήσει υπερκέρδη, φοράει παρωπίδες και δεν καταλαβαίνει ότι αυτοκαταστρέφεται.

Όταν απομείνει ο τελευταίος γυπαετός, οι άνθρωποι θα κάνουν τα πάντα για να τον εξοντώσουν και αυτόν για να βγάλουν λίγα χρήματα ή για να τον βαλσαμώσουν και να τον βάλουν στο δωμάτιο με τα τρόπαια!

Τι πρέπει να κάνουμε για όλα αυτά;

Μήπως η λέξη **ανθρωπιά** έχει αρχίσει να χάνει την ουσία της;

Πάνω στη γη υπάρχει ένα σύνολο ζωντανών οργανισμών που συμπληρώνουν ο ένας τον άλλο και μαζί με το φυσικό

περιβάλλον αποτελούν ένα είδος ενότητας ή συστήματος. Μέσα σε αυτό το σύστημα οι οργανισμοί ζουν προσαρμοσμένοι σε διαφορετικές συνθήκες ύπαρξης και έτσι αποτελούν ξεχωριστές κοινότητες ή οικοσυστήματα. Αυτά τα οικοσυστήματα συνδέονται και συνεργάζονται μεταξύ τους. Φαίνονται ξεχωριστά αλλά δεν είναι. Χωρίς τα δάση π.χ το οξυγόνο πάνω στη γη που είναι τόσο απαραίτητο για όλα τα ζωντανά θα λιγόστευε. Χωρίς τους γαιοσκώληκες, το έδαφος θα ήταν σκληρό και δίχως αέρα. Για να μελετήσουν ένα οικοσύστημα οι οικολόγοι παρατηρούν το μικρό εκείνο τμήμα του που χρησιμοποιείται απ' τα λίγα επικρατέστερα είδη. Αυτό ονομάζεται οικότοπος ή βιότοπος ή κατοικία. Οι δεσμοί μεταξύ χόρτων, ζώων ή οποιασδήποτε σειράς οργανισμών ονομάζεται τροφική αλυσίδα ή τροφικό δίκτυο.

Μέσα σε αυτό το δίκτυο η ενέργεια περνά σταθερά από οργανισμό σε οργανισμό. Τα φυτά δεσμεύουν ενέργεια από τον ήλιο κι αυτή η ενέργεια συντηρεί τα ζώα που τρέφονται από τα φυτά, καθώς και τους κυνηγούς που τρέφονται από αυτά τα ζώα. Με το τροφικό δίκτυο φαίνεται ποιος τρώει ποιον σε έναν οικότοπο και πού πάει η ενέργεια. Είπαμε ότι τα φυτά τρέφουν τα φυτοφάγα ζώα, αυτά τρέφουν τα σαρκοφάγα ζώα και τον άνθρωπο. Ενώ τα νεκρά υπολείμματα φυτών και ζώων προμηθεύουν τροφή στους αποσυνθετικούς οργανισμούς που είναι τα βακτήρια, οι μύκητες και οι γαιοσκώληκες.

Η ρύπανση δεν επιδρά μόνο στα ζωικά αλλά και στα φυτικά είδη.

Η ΜΟΛΥΝΣΗ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΑΣ

Πολλά πλοία και ιδιαίτερα πετρελαιοφόρα χύνουν στη θάλασσα την πίσσα που σκοτώνει στο πέρασμά της όλους τους θαλάσσιους οργανισμούς.

Εκτός από την πίσσα χύνεται και πετρέλαιο που κάνει το ίδιο κακό. Και τι να πούμε για τους οχετούς που κουβαλούν τα βρώμικα νερά στην θάλασσα; Τι να πούμε για τα δηλητηριασμένα υγρά που προέρχονται από βιομηχανίες; Όλα αυτά ρυπαίνουν σε μεγάλη απόσταση τη θάλασσα, την κάνουν επικίνδυνη και σκοτώνουν όλους τους θαλάσσιους οργανισμούς. Πρέπει όλοι μας να προσέχουμε και να μην ρυπαίνουμε τις θάλασσες και τις ακτές.

ΠΕΤΡΕΛΑΙΟ ΣΤΗ ΘΑΛΑΣΣΑ

Στην Ελλάδα πάνω από 100.000 τόνοι πετρελαίου καταλήγουν στις θάλασσες μας ετησίως, όσο πετρέλαιο δηλαδή καταλήγει στο ίδιο χρονικό διάστημα σε ολόκληρο τον περσικό κόλπο! Είναι χαρακτηριστικό ότι τα αρμόδια υπουργεία όχι μόνο δεν προωθούν μια πολιτική πρόληψης, αλλά αντιδρούν και σε θετικές διεθνείς προσπάθειες, όπως η πρόσφατη σχετική νομοθεσία των Η.Π.Α και οι προτάσεις του ευρωπαϊκού κοινοβουλίου για λήψη μέτρων περιορισμού της ρύπανσης από τη διακίνηση του πετρελαίου.

Η επιβάρυνση των θαλασσών, όμως, αποτελεί μόνο την ορατή πλευρά της ρύπανσης από το πετρέλαιο. Οι επερχόμενες κλιματικές αλλαγές αποτελούν το σημαντικότερο κίνδυνο που απορρέει από τις δραστηριότητες της βιομηχανίας πετρελαίου. Με το σημερινό ενεργειακό σχεδιασμό που στηρίζεται κατά

% στη χρήση ορυκτών καυσίμων και που επιμένει να αγνοεί τις επιστημονικές προειδοποιήσεις για τις επερχόμενες κλιματικές αλλαγές εκτιμάται από κοινοτικούς εμπειρογνώμονες ότι οι εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα θα αυξηθούν στην Ελλάδα κατά 25% ως το 2000.

ΤΑ ΜΕΤΡΑ ΠΟΥ ΘΑ ΛΑΒΟΥΜΕ ΓΙΑ ΤΟ 2020

Πρέπει εντατικά και συστηματικά να ληφθούν όλα τα μέτρα για την προστασία της φύσεως και του περιβάλλοντος γενικότερα. Έτσι, εμείς, τα παιδιά του 2020 στην συγκεκριμένη περίπτωση:

1. Θα διατηρήσουμε τους φυσικούς βιότοπους και θα δημιουργήσουμε νέους στις θέσεις των κατεστραμμένων.
2. Θα απαιτήσουμε να ληφθούν μέτρα για την προστασία της θάλασσας και των εκλεκτών κατοίκων της.
3. Θα φροντίσουμε να φύγουν οι βάσεις από τον τόπο μας.
4. Θα προστατέψουμε τα απειλούμενα και τα προς εξαφάνιση ζώα φτιάχνοντας μεγάλης έκτασης ανοιχτά πάρκα, ώστε τα ζώα να μπορούν να επιβιώσουν χωρίς κίνδυνο.
5. Θα χρησιμοποιούμε λιγότερα καταλυτικά καύσιμα όπως υγραέριο αντί για βενζίνη.
6. Θα σταματήσουμε τις πυρηνικές δοκιμές για το καλό του θαυμαστού κόσμου της θάλασσας.
7. Θα εξοικονομήσουμε ενέργεια βάζοντας φωτοβολταϊκό και ηλιακό θερμοσίφωνα, έτσι ώστε η ηλεκτρική ενέργεια να μην εξασθενήσει.
8. Θα κάνουμε απεργίες και μεγάλες προσπάθειες για το σταμάτημα του ρυπογόνου πετρελαϊκού σταθμού που πρόκειται να χτιστεί στο νομό Λασιθίου.
9. Θα προσπαθήσουμε να ανακυκλώνουμε τα περισσότερα άχρηστα υλικά που από σκουπίδια θα γίνουν χρήσιμα για τη ζωή μας.
10. Όλα αυτά θα εξασφαλίσουν τη διατήρηση μιας βιολογικής ισορροπίας, κατά συνέπεια, μιας φυσικής ισορροπίας απαραίτητης για την επιβίωση του ίδιου του ανθρώπου και γενικά της γης.

Έτσι ίσως να ξαναβρούμε την ανθρωπιά μας!!!

ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΠΑΣΚΑΚΗΣ

ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΟΥΤΣΟΥΡΕΛΗΣ

ΣΟΦΙΑ ΣΑΡΡΗ

ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ ΚΟΥΡΟΥΣΗ

ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΠΑΠΑΔΑΚΗ

Οι εισηγητές με τη Διευθύντρια του σχολείου και τον κ. Ζορμπά.

**Η ΓΑΥΔΟΣ ΣΤΟ ΣΤΑΥΡΟΔΡΟΜΙ ΤΡΙΩΝ
ΗΠΕΙΡΩΝ ΚΑΙ Η ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ
ΠΟΛΙΤΙΣΜΩΝ ΜΕΣΩ ΤΟΥ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ**

**ΘΕΜΑ ΑΣΧΟΛΙΑΣ
Η ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΩΝ ΕΛΛΕΙΨΕΩΝ
ΤΗΣ ΓΑΥΔΟΥ**

**ΟΝΟΜΑ ΟΜΑΔΑΣ
Γ Α Σ Η & Σ Π Ο Τ**

**ΣΤΕΛΕΧΗ ΟΜΑΔΑΣ
ΚΑΝΔΥΛΑΚΗΣ ΒΑΓΓΕΛΗΣ
ΠΛΑΚΑ ΑΡΓΥΡΩ**

Η Γαύδος βρίσκεται στη μέση του Λιβυκού πελάγους αλλά και της Μεσογείου θαλάσσης. Επίσης, αποτελεί το νοτιότερο άκρο της ευρωπαϊκής Ένωσης. Παλαιότερα ονομαζόταν Καύδος και λέγεται ότι είναι το νησί της Καλυψώς.

Το μικρό αυτό νησί είναι έρημο καθώς εκεί ζουν μόλις 45 άνθρωποι, κυρίως ηλικιωμένοι, γιατί, όπως διάβασα κάπου, κανείς νέος δεν έχει μέλλον εκεί. Γιατί; Γιατί πολύ απλά το σχολείο δε λειτουργεί και ο μοναδικός μαθητής που είχε μείνει εκεί έφυγε το 1990. Από τη στιγμή που το νησί είναι έρημο, σίγουρα υπάρχει η αδιαφορία της πολιτείας. Αυτό είναι κάτι που φαίνεται απ' τις πάρα πολλές ελλείψεις που έχει η Γαύδος. Πρώτα απ' όλα υπάρχει παντελής έλλειψη αστυνόμευσης, βασικά κατά τους θερινούς μήνες, που το νησί πλημμυρίζει από τουρίστες. Το ηλεκτρικό ρεύμα και το νερό, δεν τους είναι γνωστά γιατί τα έχουν στη διάθεσή τους σχεδόν το μισό εικοσιτετράωρο. Τέλος το οδικό δίκτυο είναι ανύπαρκτο ή κατεστραμμένο, αν θέλετε, γι' αυτό και οι κάτοικοι κυκλοφορούν με γαϊδουράκια.

Όλες, όμως, αυτές οι ελλείψεις της Γαύδου δεν βοηθούν την Ελλάδα αν θέλει να την εκμεταλλευτεί, λόγω της θέσης της φυσικά. Γιατί η Γαύδος βρίσκεται στη μέση της Μεσογείου θαλάσσης. Ακόμη, ενώνει τρεις ηπείρους, την ήπειρό μας την Ευρώπη, την Ασία και την Αφρική. Επίσης, απ' τη Γαύδο μπορούμε να δούμε τι γίνεται σ' ολόκληρη τη Μεσόγειο. Είναι σχεδόν στη μέση του κόσμου.

Όμως, η Γαύδος είναι ένα πολύ άγνωστο μικρό νησί. Τόσο πολύ άγνωστο είναι, ώστε οι πιο πολλοί Έλληνες δεν ξέρουν ούτε που βρίσκεται στο χάρτη.

Για να γίνει λοιπόν η Γαύδος γνωστή, πρέπει πρώτα απ' όλα να επιστρέψει, όμως, ο πληθυσμός της, ο οποίος τα τελευταία χρόνια έχει μειωθεί κατακόρυφα. Για να επιστρέψει, όμως, ο πληθυσμός της, πρώτα θα πρέπει να του παρέχουμε ασφάλεια. Το 2020, λοιπόν, στη Γαύδο θα πρέπει να χτιστεί ένα μικρό

κέντρο πρώτων βοηθειών, το οποίο θα αντιμετωπίζει μόνο τα έκτακτα περιστατικά. Για τα επείγοντα περιστατικά θα υπάρχει πάντοτε ένα ελικόπτερο, το οποίο θα κάνει το δρομολόγιο Γαύδος- Κρήτη όποτε είναι ανάγκη ασχέτως αν ο καιρός δεν είναι καλός. Επίσης στο νησί θα υπάρχει ένα φαρμακείο αλλά και αγροτικός γιατρός. Αυτά άλλωστε συμβαίνουν σε όλα τα ελληνικά νησιά.

Επίσης, θα πρέπει να ανοικοδομηθεί ένα μικρό θέατρο για να μπορούν οι κάτοικοι να διασκεδάζουν. Το καφενείο που ήδη υπάρχει, φυσικά, θα συνεχίσει να λειτουργεί.

Ο δρόμος ως τότε θα έχει επισκευαστεί και τα γαϊδουράκια θα αποτελούν παρελθόν για τους κατοίκους αφού τώρα θα μπορούν να μετακινούνται με αυτοκίνητα και λεωφορεία.

Το κράτος θα βοηθήσει στην αγορά σύγχρονων αλιευτικών σκαφών για τη γρήγορη ανάπτυξη της αλιείας.

Το λιμάνι του Καραβέ πρέπει να επιδιορθωθεί έτσι, ώστε να μπορεί να δέχεται μεγαλύτερα και περισσότερα σκάφη. Έτσι, οι μεταφορές θα γίνονται με πλοία της γραμμής και όχι με καΐκια όπως σήμερα.

Όλων των ειδών τα έντυπα, τα περιοδικά και οι εφημερίδες που κυκλοφορούν στο εμπόριο θα καταφθάνουν κάθε μέρα στο νησί ασχέτως αν ο καιρός είναι άσχημος.

Σίγουρα θα δημιουργηθεί τμήμα αστυνόμευσης, αποτελούμενο από έμπειρους αστυνομικούς για να διαφυλάσσεται η τάξη και η ηρεμία.

Το ηλεκτρικό ρεύμα θα τεθεί στη διάθεση των κατοίκων του νησιού για όλο το εικοσιτετράωρο και όχι μόνο το μισό.

Το νερό θα περισσεύει και θα ξεχειλίζει από κάθε σπίτι, γιατί θα δημιουργούν υδατοδεξαμενές.

Τα τωρινά σπίτια θα γκρεμιστούν, εκτός από μερικά που θα κηρυχτούν διατηρητέα και στη θέση τους θα χτιστούν καινούρια.

Τέλος, οι 17 σχεδόν έρημες εκκλησίες που είναι ετοιμόρροπες θα αναστηλωθούν.

Όμως προσοχή! Ό,τι και να γίνει στη Γαύδο, ότι και να χτιστεί δεν πρέπει με τίποτε να καταστραφεί το φυσικό περιβάλλον του νησιού. Αυτό, πιστεύω, θα το διατηρήσουμε φυσικό με όλη τη σημασία της λέξεως γιατί τα δάση μας χρειάζονται. Και φυσικά ξέρετε γιατί! Μας παρέχουν οξυγόνο που είναι το σημαντικότερο στοιχείο για τη ζωή του ανθρώπου. Επίσης, μας παρέχουν σκιά και τόσα άλλα. Γι' αυτό, λοιπόν, το σκοπό θα δημιουργηθεί εκεί ένα μικρό οικολογικό κέντρο. Επίσης, σε πολλά μέρη του νησιού θα τοποθετηθούν κάδοι απορριμμάτων μικροί ή μεγάλοι. Θα διαμορφωθεί ακόμη ένας χώρος για χωματερή και θα λειτουργήσουν τμήματα ανακύκλωσης γυαλιού, χαρτιού και αλουμινίου.

Αυτός είναι ο πρώτος τρόπος γνωστοποίησης της Γαύδου. Όμως υπάρχουν μερικοί τρόποι ακόμα. Όπως για παράδειγμα, μπορούμε να συντάξουμε και να μοιράσουμε έντυπα τα οποία θα ενημερώνουν τους υπόλοιπους Έλληνες σχετικά με το θέμα της Γαύδου. Κάτι παρόμοιο θυμάμαι είχαν κάνει και οι Έλληνες Κύπριοι για το νησί τους.

Ένας άλλος τρόπος αντιμετώπισης είναι ο παρακάτω: μπορούμε να φέρουμε το θέμα της Γαύδου στον πρωθυπουργό στέλνοντας μια αντιπροσωπεία ανθρώπων, να του μιλήσουμε για τα πλεονεκτήματα του νησιού και να τον πείσουμε ότι αξίζει να τα εκμεταλλευτούμε.

Πιστεύω με τους παραπάνω τρόπους θα μπορέσουμε να κάνουμε τους κατοίκους της Γαύδου να νοιώσουν ανακουφισμένοι και να τους θυμίσουμε ότι δεν τους έχουμε ξεχάσει και αφήσει στην αιώνια θλίψη και μοναξιά τους.

Επίσης, με τους παραπάνω τρόπους η Γαύδος θα γίνει γνωστή σ' όλη την υφήλιο και θα αναπτυχθεί και τουριστικά καθώς έχει πανέμορφες παραλίες. Όλοι θα μιλούν για ένα νησί που ξαφνικά εμφανίστηκε στο χάρτη

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Εφημερίδες : 1)Νέοι Ορίζοντες της Κρήτης

2)Εθνος

3)Χανιώτικα Νέα

4)Ελευθεροτυπία

:Εγκυκλοπαίδεια - Υδρόγειος

:Βιβλίο Δοκιμές Εκθέσεων Νο 2,3,4

ΠΟΡΙΣΜΑΤΑ ΟΜΑΔΩΝ

1η ΟΜΑΔΑ

«Ειρήνη με δικαιοσύνη και ελευθερία, τρόπος ζωής των λαών της γης»

Πρόεδρος: Γρηγόρης Νικηφοράκης

Γραμματείς: Στελίνα Ιωαννίδου, Δέσποινα Γαρεδάκη

Όλα τα παιδιά της ομάδας μας μαζευτήκαμε εδώ: Κατερίνα, Στελίνα, Ειρήνη, Κατερίνα, Γιάννης, Σαμάνθα, Αδαμαντία, Χριστίνα, Λευτέρης, Βασίλης, Μάνος, Γιώργος, Βαγγέλης με το συντονισμό της κυρίας Μαρκατάτου και συζητήσαμε με πολλή όρεξη το απέραντο, επίκαιρο και καυτό πρόβλημα της ειρήνης και δικαιοσύνης των λαών της γης που οδηγούν τόσο στην ελευθερία των λαών όσο και στην ελευθερία της σκέψης και του πνεύματος των ανθρώπων. Και λέμε επίκαιρο γιατί και στην κοντινή μας περιοχή (Βαλκάνια) και στην ίδια την εθνότητά μας (Κύπρος-Βραχονησίδες) βλέπουμε ολοζώντανο τον κίνδυνο του πολέμου, την καταπάτηση της δικαιοσύνης και, επιπλέον, της ελευθερίας των ανθρώπων, με αποτέλεσμα να υπάρχουν, ήδη, νεκροί πολέμων, πρόσφυγες, φτωχοί, ορφανά, κατεστραμμένες περιοχές και περιουσίες. Στην αναφορά του Γιώργου για ένωση των κρατών, ώστε να μην γίνονται πόλεμοι, η ομάδα μας απαντά: «Ναι, η ένωση κρατών για ειρηνική συμβίωση και ανάπτυξη των λαών είναι δυνατή, όπως στην αρχαία Ελλάδα οι αμφικτιονίες με το σταμάτημα των πολέμων, την παύση των εχθροπραξιών και την ειρηνική συμβίωση που οδηγεί στην ανάπτυξη και τον πολιτισμό. Μπορεί κατ' επέκταση να εννοούμε την ψυχική και πνευματική ένωση των ανθρώπων με αλληλοβοήθεια και αλληλοκατανόηση για λύση σε όλα τα προβλήματα. Από τις εισηγήσεις που ακούσαμε, από τις γνώμες των παιδιών της ομάδας μας οδηγούμαστε στα συμπεράσματα (πορίσματα):

- Τώρα που είμαστε παιδιά δείχνουμε ότι λατρεύουμε την ειρήνη άρα μισούμε τον πόλεμο και θα προσπαθήσουμε, όταν

θα μεγαλώσουμε, να μη ξαναγίνει ποτέ κάτι παρόμοιο και αυτό θα το δείχνουμε από τώρα που είμαστε μικροί. Να μη τσακωνόμαστε ποτέ μεταξύ μας και έτσι θα το κρατήσουμε και όταν μεγαλώσουμε. Άσε που, από τώρα θα είμαστε καλό παράδειγμα για τους μεγάλους.

- Ειρήνη, ελευθερία, δικαιοσύνη: τρεις μεγάλες έννοιες που θα φροντίσουμε σε όλη μας τη ζωή να υπερασπιζόμαστε με πάθος γιατί σε περίοδο ειρήνης γίνονται όλα τα μεγάλα πνευματικά έργα αφού η ελευθερία και η δικαιοσύνη εξασφαλίζουν την ευτυχία των λαών.
- Πρέπει να αγωνιστούμε με όλη μας την ψυχή για να υπάρξει δικαιοσύνη για όλους τους ανθρώπους και να μοιράζονται τα αγαθά εξίσου για όλο τον πλανήτη.
- Για να στερεωθεί η ευτυχία και η αρμονική συνύπαρξη των ανθρώπων πρέπει οι πλούσιοι να βοηθούν τους φτωχούς και κατ' επέκταση οι πλούσιες χώρες να συμπαραστέκονται στις υποανάπτυκτες ή σ' αυτές που έχουν ανάγκη. Με άλλα λόγια να οδηγούνται στην ανάπτυξη και την ευημερία με αλληλοβοήθεια.
- Μπροστά στο Θεό όλοι οι άνθρωποι είμαστε αδέρφια, επομένως, ένας τρόπος να γλιτώσουμε από τους πολέμους, τις φασαρίες και όλα τα κακά επακόλουθα είναι να στραφούμε στο λόγο του Ευαγγελίου που τόσο πλούσια μας προσφέρει η θρησκεία μας. Η θρησκεία, η πίστη μας, η χριστιανική πίστη που σ' αυτή γαλουχήθηκε ο μεγάλος Ιεράρχης μας, ο μητροπολίτης Κισσάμου και Σελίνου, Ειρηναίος που εξαιτίας της απεριόριστης προσφοράς του στην κοινωνία βρισκόμαστε σήμερα εδώ και στοχαζόμαστε το μέλλον μας ξεκινώντας από το παρόν. Γιατί εκείνος, ο άνθρωπος της παράδοσης, ο στοχαστής, ο συγγραφέας που πιστεύει και μας διδάσκει το «πόσο ωραίος είναι ο άνθρωπος, όταν είναι άνθρωπος», εκείνος, οραματίστηκε και έκανε πράξη αυτό το ίδρυμα που το βρήκαμε εμείς σήμερα και ήρθαμε εδώ για να δουλέψουμε αυτά τα θέματα. Τον ευχαριστούμε και δίνουμε ένα μήνυμα σε όλον τον κόσμο:

Εμπρός λοιπόν όλοι μαζί στον αγώνα. Ενωμένοι για να πετύχουμε!

2η ΟΜΑΔΑ

ΘΕΜΑ:

ΚΡΗΤΗ 2020 - ΠΑΡΑΔΟΣΗ - ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ

Πρόεδρος: Παπαδάκης Ιωάννης

Γραμματείς: Γρηγοράκη Ερμίνη, Κουρούση Σταυρούλα

Η έκφραση της κοινωνικής και προσωπικής μας ζωής αποτελεί τον πολιτισμό που για κάθε λαό είναι ξεχωριστός και μοναδικός.

Ανατρέχοντας στην Ιστορία είναι αδύνατο να μη σταθούμε σε ένα πραγματικά αξιόλογο πολιτισμό, το Μινωικό, τον οποίο δημιούργησαν οι Κρήτες.

Αναλογιζόμαστε, λοιπόν, πόσο βαθιές είναι οι ρίζες του πολιτισμού που έχει αναπτύξει αυτό το νησί με μοναδικά μνημεία τέχνης, τα οποία καταμαρτυρούν το ένδοξο αυτό παρελθόν (Κνωσός, Φαιστός κ.ά.).

Σπουδαίοι δημιουργοί (Βιτσέντζος Κορνάρος, Δομήνικος Θεοτοκόπουλος, Καζαντζάκης) ανέπτυξαν σε θαυμαστό βαθμό τα γράμματα και τις τέχνες σηματοδύοντας την ιστορία του τόπου και οδηγώντας τον σε υψηλή πνευματική άνθηση.

Γαλουχημένος από τα αρχαία χρόνια με τις ελεύθερες αντιλήψεις, το φιλελεύθερο πνεύμα και τις δημοκρατικές ιδέες ήταν πολύ φυσικό αυτός ο τόπος να γεννήσει το μεγάλο εκφραστή της δημοκρατίας και εξέχουσα πολιτική φυσιογνωμία, τον Ελευθέριο Βενιζέλο.

Η πολιτιστική κληρονομιά της Κρήτης είναι ανεκτίμητη και τη συναντούμε σε όλες τις πτυχές της καθημερινής ζωής.

Από πολύ παλιά ως σήμερα διατηρεί αναλλοίωτο το τοπικό της χρώμα και το παραδοσιακό της ύφος, το οποίο εκφράζεται με διάφορους τρόπους, με σημαντικότερους τους εξής: την

τοπική της διάλεκτο και την ξεχωριστή ενδυμασία. Τα δείγματα της εξαιρετικής αρχιτεκτονικής (Παλαιά πόλη Χανίων) και μέσα από τις διάφορες μορφές της λαϊκής τέχνης (υφαντουργία, ξυλογλυπτική, αγιογραφία).

Ιδιαίτερο ενδιαφέρον παρουσιάζει η κρητική μουσική και οι τοπικοί χοροί της. Επίσης, μοναδικό είναι το είδος των τραγουδιών που συναντούμε (μαντινάδες, ριζίτικα) με τα οποία οι Κρητικοί τραγουδούν την παλικάριά, τον πόνο και την αγάπη.

Μετά από αυτή την σύντομη αναφορά, αντιλαμβανόμαστε πόσο βαρύ μα και ταυτόχρονα πολύτιμο είναι το φορτίο της πολιτιστικής μας κληρονομιάς. Σήμερα, περισσότερο από ποτέ είναι επιτακτική η ανάγκη να τη διασφαλίσουμε.

Τώρα που δεχόμαστε τις επιρροές από το σύγχρονο κόσμο που βομβαρδιζόμαστε με νέους τρόπους ζωής και που επιβάλλεται να παρακολουθούμε τις εξελίξεις στο διεθνή χώρο, πρέπει να μην απομακρυνόμαστε ή και χειρότερα ακόμα να απαρνιόμαστε την πολιτιστική μας ταυτότητα. Γιατί αυτή είναι ξεχωριστή και μοναδική.

Χρέος μας είναι να αξιοποιήσουμε θετικά τον τουρισμό και να προβάλλουμε σε όλους καθετί ελληνικό.

Αυτό σημαίνει ότι η πολιτεία σε συνεργασία με τον Ε.Ο.Τ. και τους φορείς της τοπικής αυτοδιοίκησης πρέπει να δείξει ευαισθησία για κάθε πολιτισμική περιοχή της πατρίδας μας και να ενδιαφερθεί για την αξιοποίηση και προβολή της. Να μην περιορίζει το ενδιαφέρον της μόνο στην πρωτεύουσα ή στις μεγάλες πόλεις όταν κάθε γωνιά της πατρίδας μας παρουσιάζει πολιτιστικό ενδιαφέρον και διαθέτει παραδοσιακό χρώμα. Να βοηθήσει τις ακριτικές περιοχές (π.χ Γαύδος) παρέχοντάς τους τις ανέσεις της σύγχρονης ζωής, καλύτερες συνθήκες διαβίωσης (ασφάλεια, παιδεία, υγειονομική περίθαλψη, έργα υποδομής) έτσι, ώστε να τις τονώσει τουριστικά και οικονομικά δίχως όμως να αλλοιώσει την παραδοσιακή τους εικόνα.

Ας φροντίσουμε, λοιπόν, όχι μόνο να τον γνωρίσουμε όλοι τον τόπο μας, αλλά και να τον αγαπήσουμε. Να αγαπήσουν την Ελλάδα μας. Να αγαπήσουν την Κρήτη μας.

Θερμή παράκληση σε όλους μας:

«Ας μην αφήσουμε να γλιστρήσει μέσα από τα χέρια μας η ομορφιά της κρητικής παράδοσης».

Μια ομάδα παιδιών στο πετρόκτιστο θέατρο του Ευρωμεσογειακού Κέντρου Νεότητας.

ΚΡΗΤΗ 2020 ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΦΥΣΙΚΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ

Πρόεδρος: Περράκης Γιώργος

Γραμματείς: Σαρρή Σοφία, Χαραλαμπάκη Ελπίδα

Η Κρήτη μας οδεύει προς την καταστροφή του φυσικού της περιβάλλοντος. Για να την εμποδίσουμε οφείλουμε να διατηρήσουμε καθαρό το φυσικό μας περιβάλλον, κάνοντας ανακύκλωση χαρτιού, γυαλιού και αλουμινίου. Συχνά, ακούμε το καλοκαίρι για πυρκαγιές στα δάση μας είτε από εμπρησμούς είτε από αμέλεια. Αυτά τα δέντρα πρέπει να τα αντικαταστήσουμε με καινούρια του ίδιου είδους. Ακόμα, πρέπει να θεσπίσουμε αυστηρούς νόμους για τους εμπρηστές. Μπορούμε να πάρουμε μέτρα ασφάλειας για να μην ανάβουν καθόλου πυρκαγιές αλλά κι αν ανάβουν να έχουμε τη δυνατότητα να τις σβήνουμε γρήγορα.

Στο νησί μας υπάρχουν πολλά σπάνια είδη φυτών. Αναγκαίο θα ήταν να υπάρχει επιστημονικό προσωπικό που θα ασχολείται με τη μελέτη και την προστασία των φυτών αυτών. Ένα μεγάλο λάθος που κάνουμε και πρέπει οπωσδήποτε να το διορθώσουμε είναι η αλόγιστη σπατάλη πρώτων υλών που παίρνουμε από τα δέντρα.

Οι γεωργοί τα τελευταία χρόνια, χρησιμοποιούν φυτοφάρμακα που μολύνουν το κρητικό περιβάλλον. Θα πρέπει λοιπόν να χρησιμοποιούμε όσο το δυνατό λιγότερα φυτοφάρμακα γίνεται ή και να επιστρέψουμε σε παλιότερες μεθόδους καλλιέργειας.

Οφείλουμε από μικροί να μάθουμε να σεβόμαστε το φυσικό περιβάλλον, να το προστατεύουμε και να το κάνουμε μέρος της ζωής μας.

Η πανίδα μας, επίσης, απειλείται από κινδύνους, με πρώτο κίνδυνο εμάς, τους ίδιους τους ανθρώπους. Στο νησί μας υπάρχουν είδη σπάνιων ζώων που δεν υπάρχουν σε όλη την

υπόλοιπη Ελλάδα. Μερικά από αυτά είναι: ο φουρόγατος, η ζουρίδα και τα κρι-κρι. Ακόμη, νομίζουμε ότι και τα οικόσιτα ζώα κινδυνεύουν από την αμέλειά μας. Εμείς οφείλουμε να τα φροντίζουμε, ώστε να συνυπάρξουν με μας προσφέροντάς μας πολύτιμα αγαθά και καλή συντροφιά. Η ζωή μας θα είναι ένα τίποτα, αν δεν αισθανόμαστε την παρουσία των αγαπημένων κατοικίδιων ζώων. Γι' αυτό, πρέπει να προστατεύουμε και να αγαπάμε τους καλύτερους συντρόφους μας. Δυστυχώς, όμως, πολλοί άνθρωποι σκοτώνουν τα ζώα είτε για το δέρμα τους με το οποίο φτιάχνουν γούνες είτε για χόμπι.

Όλοι ξέρουμε ότι η Κρήτη μας « λούζεται » από θάλασσα. Το νησί μας έχει πανέμορφες παραλίες που δυστυχώς μολύνονται καθημερινά από σκουπίδια, τοξικά απόβλητα και απόβλητα εργοστασίων, συγκρούσεις πετρελαιοφόρων και βόθρους. Το χειρότερο είναι ότι όλα αυτά προξενούνται από την ανθρώπινη ανευθυνότητα. Ο θαλάσσιος κόσμος κινδυνεύει άμεσα και μόνο εμείς τα παιδιά ξέρουμε πόσο σημαντικό είναι να παρθούν από τώρα τα απαραίτητα μέτρα προστασίας για ζώα που πρόκειται να εξαφανιστούν. Παρακαλούμε τους ψαράδες να σταματήσουν να ψαρεύουν σε απαγορευμένες περιοχές και εποχές. Ο δυναμίτης, επίσης, δεν τους χρειάζεται καθόλου στο ψάρεμα γιατί κινδυνεύει η ζωή τους αλλά και το βασίλειο της θάλασσας. Οι θάλασσες θα θέλαμε να είναι πηγή χαράς και απόλαυσης και όχι μέρος που θα φοβόμαστε να πηγαίνουμε.

Σίγουρα ξέρουμε ότι ο αέρας είναι το βασικότερο στοιχείο για τη ζωή του ανθρώπου. Κι όμως, μολύνεται καθημερινά από τον άνθρωπο με καυσαέρια, ανοιχτούς σκουπιδότοπους, απόβλητα και πολεμικό υλικό. Γι' αυτό, θέλουμε και θα προσπαθήσουμε να βοηθήσουμε να μην αλλάξουν τα συστατικά του αέρα από την επέμβαση του ανθρώπου. Θέλουμε στο νησί μας να είναι πάντα δροσερός και να μας χαρίζει υγεία και ζωή. Θέλουμε τα πουλιά να συνεχίσουν να ζουν και να πετάνε ξέγνοιαστα στο γαλάζιο ουρανό μας.

Η ευχή μας είναι να μείνει το νησί μας, όπως λει το τραγούδι: «Κρήτη μου όμορφο νησί, νησί του παραδείσου». Και πιστεύουμε ότι θα το καταφέρουμε. Γιατί αξίζει στην πατρίδα μας που τόσα χρόνια μας φροντίζει σαν μάνα.

Τα παιδιά φυτεύουν δέντρα στην Ορθόδοξη Ακαδημία Κρήτης.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟ

ΠΟΙΗΜΑΤΑ & ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ

ΕΙΡΗΝΗ

Ειρήνη είναι για μας
κουβέντα ιερή
που πρέπει να την έχουμε
μεγάλη μας τιμή.

Ειρήνη είναι η θρησκεία μας
με όλη τη σημασία
την έχουμε ιερή και θεία.

Η Ειρήνη είναι περιστέρι
που γυρίζει σε όλη τη γη
και τον κόσμο μας γεμίζει
με λουλούδια και γιορτή.

Αγγελάκη Στέλλα
Σκαραντωνάκη Βαρβάρα

ΕΙΡΗΝΗ

Τα βήματά μας βαριά
λαχταρούν γαλήνη.
Βουβά και μόνα
τίποτα δεν καρτερούν.

Τ' αθώα μας μάτια
να μην δουν ν' απορείς
για τη γαλήνη που
το χάδι σου μας δίνει.

Ειρήνη.

Εμμ. Ανδριωτάκης

ΕΙΡΗΝΗ, ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ, ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

Ειρήνη και Ελευθερία
είναι σαν τη λέξη τη μια
πάνε μαζί
δίχως διάκριση.

Η Ελευθερία είναι λέξη
που συνδέει με τη σκέψη,
μας συνδέει με το χορό,
το χορό τον παιδικό και χαρωπό.

Μας συνδέει με τα δέντρα,
τη χαρά και τα τραγούδια,
που είναι γεμάτα ευχαρίστηση
γεμάτα ευτυχία και γαλήνη.

Η Δικαιοσύνη δεν είναι μοναχή!
Κάνει παρέα στα δικαστήρια και είναι δίκαιη
Στο στόμα κάθε πολίτη που έχει αθωωθεί
μπαίνει και βγαίνει δίχως να αντισταθεί!

Αδαμαντία Σαραβελάκη

ΕΙΡΗΝΗ

Ειρήνη είναι μια αγκαλιά
γεμάτη χαρούμενα παιδιά.

Ειρήνη είναι ένα λουλούδι
που κάποτε μαδάει και κάποτε ανθεί.

Η Ειρήνη σου χαρίζει την ελευθερία.
Η Ειρήνη σου χαρίζει την όμορφη ζωή.

Πόσο όμορφος είναι ο κόσμος με την ειρήνη.
Ειρήνη είναι το παν στον κόσμο αυτό.

Χωρίς ειρήνη, ζωή δεν υπάρχει.

Αφροδίτη Μπουζάκη

και

Δέσποινα Γαρεδάκη

Πως είδε η Χανιώτικη κοινωνία την εργασία μας αυτή
και ποιες δημοσιεύσεις έγιναν γι' αυτή την εργασία

Στα «Χανιώτικα Νέα», γράφει η κ. Ευδοκία Σκορδαλά-
Κακατσάκη «Παρουσιάσεις και αναφορές»

«Άμες δε γ' εσόμεθα πολλώ κάρρονες»

ΜΗΝΥΜΑ ΑΠΟ 3^ΗΜΕΡΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΠΑΙΔΩΝ

Απόγευμα έφτασα το προηγούμενο Σάββατο στην Ορθόδοξη Ακαδημία Κρήτης. Ο ήλιος έλαμπε ακόμα. Μ' ένα φως κρυστάλλινο και καθαρίο. Κι ο αγέρας απαλός και βελούδιнос γεμάτος μυρωδιές και ήχους... **κι η φύση ηύρε την καλή και τη γλυκιά της ώρα** σκέφτηκα, νοιώθοντας τ' αλαφροπάτημα της Άνοιξης πάνω στη γη της Κρήτης. Και παραλίγο να ξεστρατίσω. Ν' ακολουθήσω την Άνοιξη, να περπατήσω πλάι στη θάλασσα, να περιμένω το ηλιοβασίλεμα... Μα δεν το 'κανα. Και χαίρομαι γι' αυτό. Γιατί μπαίνοντας στην μεγάλη αίθουσα των συνεδριάσεων συνάντησα την άλλη Άνοιξη που καθόταν πάνω στα χρωματιστά μπλουζάκια, στους γιακάδες, στα σγουρά μαλλιά, στα στόματα, στα λαμπερά μάτια, στα σηκωμένα χέρια, στις σταράτες κουβέντες των παιδιών της Στ' τάξης του 9^{ου} Δημοτικού Σχολείου Χανίων. Τα παιδιά συνεδρίαζαν. Μαζί τους η Διευθύντρια του Σχολείου τους **κ Ρένα Μαρκατάτου** και οι δασκάλες τους **κ Εύα Χαραλαμπίδου** και **κ Γιώτα Παππά**.

Άκουσα την εισήγησή τους με θέμα τη Γαύδο, το νησί **πόσο πολύ άγνωστο είναι ώστε οι περισσότεροι Έλληνες δε ξέρουν ούτε που βρίσκεται στο χάρτη!** Ήταν μια ολοκληρωμένη αναφορά στα προβλήματα του νησιού με σωστή άρθρωση και λόγο, με στοχασμό και αγάπη πρότειναν λύσεις ρεαλιστικές. **Λίγο να ενδιαφερθούν ΟΙ ΜΕΓΑΛΟΙ, και όλοι θα μιλούν για ένα νησί που ξαφνικά εμφανίστηκε στο**

χάρτη! Ύστερα, συζήτησαν για την **Ορθοδοξία και το μέλλον της Κρήτης** Δύσκολο θέμα. Όμως τα παιδιά με αυθορμητισμό και κέφι, με καρδιά, ψυχή και νου τα κατάφεραν.

Τ' άκουγα και αναρωτιόμουν πού πήγαν οι σκανταλιές και τα παιδιακίσια καμώματά τους. Στο διάλειμμα πήρα την απάντηση. Γέμισε η Ακαδημία αμέτρητα μελισσόπουλα που ζουζούνιζαν στον αγέρα χαρούμενα. Χιλιάδες πουλαρόπουλα που τρέχαν λέφτερα σε κάμπο...

Ζήτησα να δω τις εισηγήσεις που δεν άκουσα, ρώτησα να μου πουν πώς δούλεψαν. **Δουλεύαμε το καλοκαίρι ο καθένας χωριστά Ψάχναμε, μαζεύαμε υλικό Όταν άνοιξε το σχολείο γίναμε ομάδες Συνεργαστήκαμε και γράψαμε τις εισηγήσεις μας** Μου τις έδωσαν. Τις διάβασα μονορούφι το βράδυ. Διαπίστωσα πως τα παιδιά στέκονται γερά στα πόδια τους. Έχουν άποψη πάνω σ' όλα τα μεγάλα ζητήματα που απασχολούν τους μεγάλους. **Την Ειρήνη του κόσμου, τη Δικαιοσύνη, την Ελευθερία των λαών, τη μόλυνση του περιβάλλοντος** Ο λόγος τους στέρεος, ειλικρινής, τίμιος, καθάριος, στοχαστικός, σοβαρός. Ξέρουν τι θέλουν και θ' αγωνιστούν να το πετύχουν...

Την Κυριακή, μετά τον εκκλησιασμό, τα παιδιά συζήτησαν κι ανακοίνωσαν τα πορίσματά τους και τις προτάσεις τους πάνω στις εισηγήσεις που άκουσαν. Κι έστειλαν σ' όλους τους μεγάλους τα μηνύματά τους. Έκλεισαν τις εργασίες του συνεδρίου μερικοί απ' τους... μεγάλους. Η διευθύντριά τους, **κυρία Μαρκατάτου** που τόνισε πως οι στόχοι του συνεδρίου τους πέτυχαν. **Να μάθουν δηλαδή να συνεργάζονται, να συσκέπτονται, να γράφουν και να παρουσιάζουν τις σκέψεις τους Να φύγουν από τα σπίτια τους για λίγο, να δουν και να μάθουν το ρυθμό και τον τρόπο ζωής στην Ακαδημία Να ζήσουν για λίγο χωρίς τη φροντίδα των γονιών τους** Ο δάσκαλος **Βαγγέλης Κακατσάκης**, τόνισε πως τα παιδιά έχουν τις δικές τους ιδέες και τις εκφράζουν στο βαθμό που εμείς οι

μεγάλοι τους το επιτρέπουμε Που τις εκφράζουν όταν είναι
λεύτερα, όταν δεν κατευθύνονται απ' τους μεγάλους. Τέλος, ο
Διευθυντής της Ακαδημίας κ Παπαδερός έκλεισε τις εργασίες
του συνεδρίου με την ιδιότητα του φίλου των παιδιών: Σας
ευχαριστώ για την εργασία και προπαντός για τη συνεργασία
σας Σας συγχαίρω για την κρυστάλλινη, όμορφη, καθαρή
σκέψη σας Μα προ παντός σας ευχαριστώ για την αισιοδοξία
που μου δώσατε ότι το μέλλον της Κρήτης είναι σίγουρο στα
δικά σας χέρια τους είπε

Τον άκουγαν και φαίνονταν ευχαριστημένα. Βγαίνοντας απ'
την αίθουσα θέλησα να μάθω πώς είδαν γενικά το συνέδριο, που
κράτησε από την Παρασκευή το απόγευμα μέχρι την Κυριακή το
μεσημέρι.

Ήταν λίγο κουραστικό!

Όμως ήταν πολύ ενδιαφέρον!

Θα πρεπε να είχαμε κι άλλο χρόνο!

Μου άρεσε ο χώρος δουλειάς Θέλω να ξανάρθω εδώ!

Φυτέψαμε και δέντρα!

Θα φέρουμε τα εγγόνια μας να τα δουν κάποτε!

Θα προσπαθήσουμε να κάνουμε ό,τι καλύτερο μπορούμε
για να βοηθήσουμε την πατρίδα μας!

Αν δεν ξεχάσουμε όλα αυτά Αν δεν ξεχάσουμε πως
ήμασταν κάποτε παιδιά

Εμείς πιστεύω πως θα είμαστε καλύτεροι από σας όταν
μεγαλώσουμε!

Είναι ο Γιάννης, η Ελπίδα, η Ειρήνη, η Στελίνα, η
Ουρανία, ο Μανόλης, η Αργυρώ, ο Γιώργος, ο Στέλιος, ο, ο,
η, που με κοιτούν κατάματα και μου μιλούν
αναποκοκκινισμένα

Είναι μπροστά μου τα Σπαρτιατόπουλα που μου δηλώνουν:

Άμες δε γ' εσόμεθα πολλώ κάρρονες! Είναι μπροστά μου τα
«μικρά παιδιά που κρατάνε στα χέρια τους σαν τον μύλο τον
χάρτινο τις ελπίδες μας...»

Παρακάτω αναφέρει αποσπάσματα από τις εισηγήσεις μας που δεν τα γράφουμε.

Στην Εφημερίδα «Γνώμη», η κ. Μαρίνα Μανδακάκη γράφει στο ρεπορτάζ της:

9^ο Δημοτικό Σχολείο Χανίων

Τα παιδιά της Στ' Τάξης δείχνουν την ποιότητα,
τις προσταγές και τις ανάγκες του κόσμου

Με ενεργητικότητα, κρίση, αυθορμητισμό, συνεργασία, τα παιδιά της Στ' τάξης του 9^{ου} Δημοτικού Σχολείου Χανίων κατέθεσαν τους προβληματισμούς τους για το μέλλον της Κρήτης και γενικότερα της Ελλάδας, συμμετέχοντας με τις εργασίες τους ομαδικά και ατομικά στο μαθητικό συνέδριο που πραγματοποιήθηκε το περασμένο Σαββατοκύριακο στην Ορθόδοξη Ακαδημία Κρήτης, στο Κολυμπάρι, με θέμα «Κρήτη 2020».

Μια εμπειρία μοναδική για όλα τα παιδιά που συμμετείχαν – όπως χαρακτηριστικά είπαν.

Τα θέματά τους πολλά. Από το περιβάλλον μέχρι την παιδεία, την πρόοδο, την επιστήμη, τα ήθη και τα έθιμα, τον πολιτισμό και, γενικά, τι θα ήθελαν και τι δε θα ήθελαν να υπάρχει το 2020. Δούλεψαν με μεράκι, με κέφι και χωρίς πίεση.

Υποσχέθηκαν ότι αυτά (γνωρίζοντας ότι είναι η γενιά του αύριο) θα αγωνιστούν για ένα υπέροχο σχεδιασμό, για μια αποτελεσματική προστασία του περιβάλλοντος, για αναδάσωση και ανακύκλωση χαρτιού, για περιορισμό ή και κατάργηση της πυρηνικής ενέργειας, των γεωργικών φαρμάκων και των διάφορων σπρέι.

Αποφάσισαν ομόφωνα ότι θέλουν και αυτά σήμερα αλλά και στο μέλλον – να διατηρήσουν την εθνική τους ταυτότητα και τη χαρακτηριστική οικογενειακή ζωή τους, απορρίπτοντας τους ξενόφερτους τρόπους ζωής.

Η «Γνώμη» βρέθηκε στο προαύλιο του 9^{ου} Δημοτικού Σχολείου Χανίων, και δημοσιεύει σήμερα τις ενδιαφέρουσες απόψεις των παιδιών που έλαβαν μέρος στο συνέδριο.

Κατερίνα Παπαδάκη Το θέμα της ήταν «Οικολογία».

Η άποψή της αφοπλιστική. «Θα ήθελα να σταματήσουν τα εργοστάσια να ρυπαίνουν το περιβάλλον και τη θάλασσα... Να μην υπάρχουν σκουπίδια. Να τοποθετηθούν κάδοι σε όλη την πόλη των Χανίων».

Ελπίδα Χαραλαμπάκη Το θέμα της «Ειρήνη, Δικαιοσύνη και Ελευθερία». Στοχαστικά, η Ελπίδα επισημαίνει: «Θα έπρεπε, αλλά δεν έχουμε ειρήνη, δυστυχώς, σ' όλο τον κόσμο. Ο πόλεμος φέρνει δυστυχία και μιζέρια στους λαούς, παιδιά πεινάνε, χάνουν τις οικογένειές τους». Θέλει να πιστεύει ότι στην Ελλάδα υπάρχει ειρήνη, δικαιοσύνη, ελευθερία.

Ειρήνη Λίτινα Θέμα της «Ειρήνη – Δικαιοσύνη – Ελευθερία»

«Δε μου αρέσει ο πόλεμος. Υπάρχει τίποτα καλύτερο από το να μπορούν οι άνθρωποι να ζουν ελεύθερα;»

Βασιλική Παϊζη Στο ίδιο θέμα η Βασιλική τονίζει: «Δεν πρέπει τα προβλήματα που έχουν τα κράτη μεταξύ τους να λύνονται με πολέμους, αλλά με συζήτηση. Έχουμε ακούσει, επίσης, για τις πυρηνικές δοκιμές που γίνονται και που καταστρέφουν και το περιβάλλον».

Αργυρώ Πλάκα Θέμα της η Γαύδος.

«Ασχολήθηκα με τη Γαύδο, γιατί είναι ένα επίκαιρο θέμα και ιδιαίτερα μετά από την απειλή των Τούρκων πρέπει να την βοηθήσουμε να γίνει εκφραστής της Ελλάδας. Αισθάνθηκα άσχημα με την απειλή αυτή και αυτό, γιατί κάτι που μας ανήκει

δε μπορούν να μας το πάρουν». Σε ερώτηση της «Γ» για το αν πιστεύει ότι σήμερα υπάρχει δικαιοσύνη η Αργυρούλα απαντάει με έμφαση: «Δεν ξέρω, ίσως ναι ίσως όχι. Κάποιες φορές ακούμε για ανθρώπους που κρίνονται ένοχοι και μπαίνουν φυλακή και μετά από καιρό αποδεικνύεται το αντίθετο».

Στέλιος Ελληνικάκης Θέμα: «Ειρήνη – Δικαιοσύνη – Ελευθερία».

«Το θέμα αυτό με ενδιέφερε – λειο ο Στέλιος – γιατί ακόμα κι αν δεν υπάρχουμε μετά από χρόνια εμείς, να είμαστε σίγουροι ότι οι άλλοι άνθρωποι θα ζήσουν όπως κι εμείς με ειρήνη».

Βαγγέλης Κανδηλάκης Με το ίδιο θέμα.

«Η δικαιοσύνη είναι το πιο σημαντικό πράγμα που υπάρχει στον κόσμο και θα ήθελα πολύ όταν μεγαλώσω να αφιερώσω τη ζωή μου στο θέμα αυτό. Από το συνέδριο είμαι πολύ ικανοποιημένος γιατί εργάστηκα μαζί με τους συμμαθητές μου για θέματα που ενδιαφέρουν όλον τον κόσμο. Μόνο, ένοιωσα λίγο απογοητευμένος, γιατί ενώ εμείς προσπαθήσαμε ήταν λίγοι αυτοί που ήρθαν στο Κολυμπάρι να παρακολουθήσουν το συνέδριο».

Θέμης Λιλικάκης Με θέμα «Ειρήνη - Δικαιοσύνη – Ελευθερία»

«Εκείνο που θα ήθελα είναι, με κάποιον τρόπο να μπορέσουμε να απευθυνθούμε για αυτά τα θέματα στους υπεύθυνους, να τους πούμε τη γνώμη μας. Τα θέματα είμαι πολύ σοβαρά. Στην Ελλάδα υπάρχει ελευθερία και δικαιοσύνη».

Μαρία Γεωργιά «Με την ειρήνη όλες οι χώρες είναι αναπτυγμένες, οι άνθρωποι ευτυχισμένοι σε αντίθεση με τον πόλεμο που οδηγεί στην καταστροφή. Αλλά όταν σε μια χώρα γίνεται πόλεμος όπως στην Αλβανία, είναι καλό που η Ελλάδα βοηθάει με στρατό, τρόφιμα και χρήματα».

Οι εισηγήσεις τους, οι εργασίες τους, οι συζητήσεις τους στο συνέδριο συντονίστηκαν από τη διευθύντρια του σχολείου, Ρένα Μαρκατάτου και τις δασκάλες Εύα Χαραλαμπίδου και Γιώττα Παππά.

Οι μαθητές της έκτης τάξης του 9^{ου} Δημοτικού Σχολείου Χανίων προσπάθησαν με όσο το δυνατόν καλύτερο τρόπο να δείξουν σε εμάς τους μεγάλους πώς βλέπουν αυτά τον αυριανό κόσμο, όπως αυτός καθρεπτίζεται στη δική τους ψυχή και στα δικά τους μάτια. Και το κατάφεραν!!!

Άλλωστε, αυτά τα παιδιά είναι η γενιά του αύριο, βρίσκονται στο κατώφλι του 21^{ου} αιώνα και είναι εκείνα που θα διαμορφώσουν την εικόνα του αυριανού κόσμου.

Η εφημερίδα «ΧΑΝΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ» την Κυριακή 27/11/94 δημοσίευσε την κριτική του βιβλίου μας από τη συγγραφέα – φιλόλογο κ. ΑΡΤΕΜΙΣΙΑ ΧΑΡΙΤΑΚΗ – ΚΑΨΩΜΕΝΟΥ

Η ΚΡΗΤΗ ΤΟ 2020 ΕΝΑ ΠΑΡΗΓΟΡΟ ΜΗΝΥΜΑ

Συνεδριάζουν τα παιδιά! Ποια παιδιά; Οι μαθητές της έκτης τάξεως του Δημοτικού του 8^{ου} και 9^{ου} Σχολείου της πόλεως των Χανίων.

Τα θέματα του συνεδρίου δεν έχουν άμεση σχέση με τον αθλητισμό ή τα άλλα παιδικά ενδιαφέροντα. Το θέμα γενικά είναι εθνικό και ιδιαίτερα κρητικό.

Πώς πρέπει να έχει διαμορφωθεί η Κρήτη το έτος 2020 από άποψη πολιτιστική, κοινωνική, ηθική, τότε που οι σημερινοί σύνεδροι των 12 και 13 χρόνων αρκετά ώριμοι, 30 έως 34 ετών, θα κατέχουν ηγετικές θέσεις στην Κρήτη και, ευρύτερα, στον Ελλαδικό χώρο. Πώς θέλουν την Κρήτη να είναι τότε και πώς θα τη φτιάξουν να είναι άξια της ιστορίας της και καμάρι δικό τους.

Χωρισμένοι σε ομάδες μελετούν, σκέφτονται, ετοιμάζονται για το συνέδριο. Αισθάνονται μεγάλοι, αισθάνονται γνήσιοι Κρητικοί.

Τόπος του συνεδρίου η Ορθόδοξη Ακαδημία Κρήτης, στο Κολυμπάρι, όπου έχουν συνεδριάσει επιστήμονες περιωπής, σοφοί άνδρες και από την πατρίδα μας και από προηγμένες μεγάλες χώρες του κόσμου. Δεν τρομάζει τα Κρητικόπουλα η επισημότητα του χώρου της επιστήμης και της Ορθοδοξίας.

Μοχλός της οργάνωσης του συνεδρίου είναι μια δασκάλισσα άξια και θερμή για ωραίους αγώνες, η κ. Ρένα Μαρκατάτου – Σεργεντάνη, αλλά εμπνευστής της ιδέας υπήρξε ο κύριος Αλέξανδρος Παπαδερός, Διευθυντής της Ακαδημίας, άξιος μαθητής λαμπρών δασκάλων «εν οis» και του μεγάλου οραματιστή της Ορθόδοξης Ακαδημίας Κρήτης, Σεβασμιότατου Μητροπολίτη Κισάμου και Σελίνου κ. Ειρηναίου Γαλανάκη. Την ιδέα αυτού του συνεδρίου διετύπωσε ο κ. Παπαδερός προ αρκετού χρόνου, σε ώρα χαράς και ψυχικής ευφορίας, όταν την Ακαδημία είχαν επισκεφτεί 300 μαθητές Γυμνασίου από το Ρέθυμνο. Εκάθησαν χάμω στην αίθουσα του συνεδρίου, αλλιώς δεν τους χωρούσε ο τόπος. Δεν ήταν συνέδριο ακόμα, μια κουβέντα έγινε, μας λέει ο κ. Παπαδερός, κι εκείνος διάλεξε ένα ζήτημα τέτοιο που να ενθουσιάζει τις εφηβικές ψυχές και να ανοίξει δρόμο στη σκέψη τους. Οι νεανίες παρακολουθούσαν με μάτια που άστραφταν τα όσα ενδιαφέροντα άκουγαν για πρώτη φορά και σε σχέση με τις αμοιβαίες αλληλεπιδράσεις των. Ασφαλώς, τα όσα διετύπωσε ο κ. Παπαδερός εκυοφορούντο στη σκέψη του και στην καρδιά του από καιρό αλλά από την ημέρα εκείνη έγινε κτήμα εθνικής αγωγής. «Η Κρήτη του 2020». Πώς τη θέλουμε, πώς πρέπει να είναι και πώς θα τη φτιάξουμε εμείς οι ίδιοι οι Κρητικοί, χωρίς ξενοκρατία και επεμβάσεις αλλοτρίων στηριγμένοι στις παραδόσεις μας και στις αξίες του αγνού πολιτισμού της ευσέβειας, της παλικάριάς, της αρχοντιάς.

Συγχαίρω θερμά τους πρωτεργάτες, τον κ. Παπαδερό και την κ. Ρένα Μαρκατάτου, η οποία δε δίστασε πρώτη να ακολουθήσει το μεγάλο κήρυγμα.

Όταν την είχα μαθήτρια στο θρανίο στα «Εκπαιδευτήρια Κυδωνίας» Μέσης Εκπαίδευσης» - του αείμνηστου Γ.Δ. Καψωμένου, κάτι μου έλεγε η ζωηρότητα και η προθυμία της και ακόμα οι μαντινάδες που συνήθιζε να τραγουδεί όταν εχόρευε συρτό με τις συμμαθήτριες της στο γήπεδο του σχολείου.

Κρήτη περήφανο νησί
σε αγαπώ περίσσια
δε δίδω χαλικάκι σου
να πάω στα Παρίσια.

Από ενθουσιώδεις δάσκαλους προέρχονται και ενθουσιώδεις μαθητές. Αυτό συνέβη και στην περίπτωση της κ. Μαρκατάτου. Εδιάλεξε μαθητές, οργάνωσε ομάδες συνεργασίας, ορίστηκαν τα θέματα και οι εισηγητές που θα τα παρουσίαζαν στο συνέδριο. Εκεί ακολούθησε συζήτηση και κατέληξαν σε πορίσματα τα οποία βασίστηκαν στα επικρατέστερα και ισχυρότερα επιχειρήματα.

Αν επιθυμείτε να γνωρίσετε τα θέματα που απασχόλησαν τα νεαρά Κρητικόπουλα είναι τα εξής:

1. Ο κόσμος μας το 2020.
2. Η υγεία.
3. Η εκπαίδευση.
4. Το περιβάλλον.
5. Το όζον.

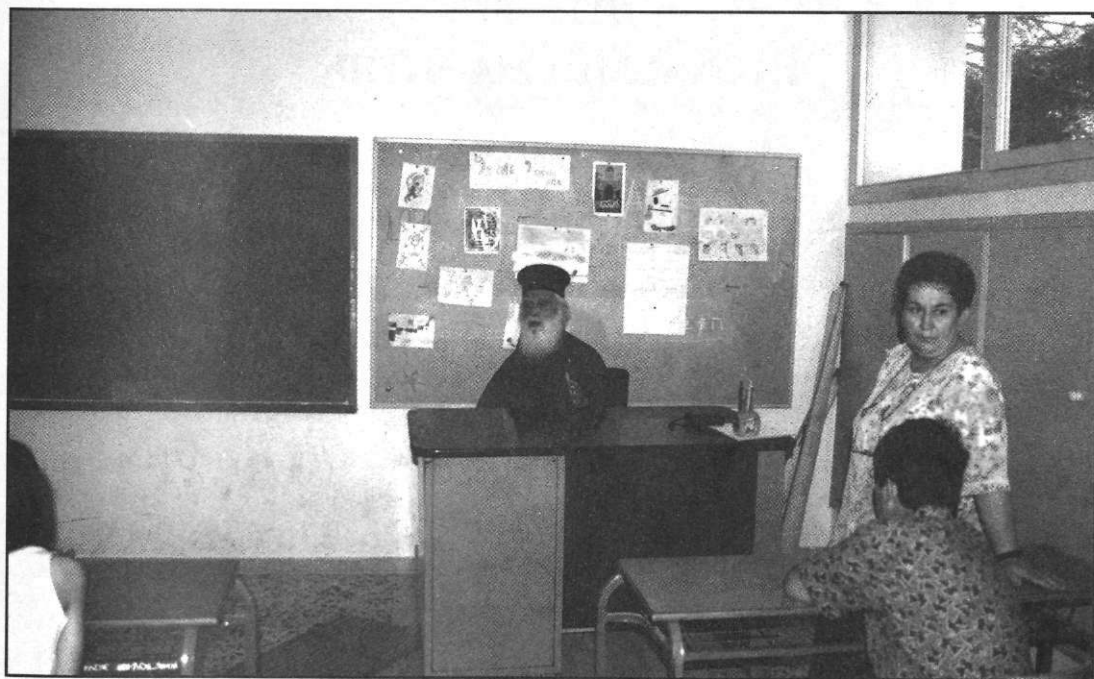
Στα προβλήματα αυτά πρέπει να έχει δοθεί λύση και να έχουν γίνει πράξεις και έργα το 2020. Εκείνοι που έχουν οικειότητα με τα θέματα θα ικανοποιηθούν ασφαλώς από την τόλμη των παιδιών και την αποφασιστικότητα των οδηγών τους, οι λιγότερο αρμόδιοι θα θαυμάσουν το ζήλο και τη φώτιση των μικρών μαθητών.

Η υπογεγραμμένη, που προέρχομαι από τον ιερό κλάδο της Εκπαίδευσης και εδοκίμασα πολλές χαρές στις σχολικές αίθουσες με τα παιδιά καθισμένα αράδα – αράδα στα θρανία τους, δίδω θερμή ευχή στους νεαρούς αλλά καθόλου πρόχειρους συνέδρους τη Ο.Α.Κ. να προοδεύσουν στην αρετή για την παιδεία, να αναστήσουν τη δόξα των Ελλήνων, αρχαίων και νεώτερων, και να συντελέσουν στον εξανθρωπισμό του ανθρώπου της τεχνοκρατικής και υλόφρονος εποχής μας. Και

όλοι ευχόμαστε να πραγματοποιηθεί αυτό που ποθεί και εκφράζει της εισηγήτριας, Έφης Κουκουράκη, το ποίημα στη γ' στροφή:

«Θα 'θελα η γη να ν' ανθισμένη
πόλεμοι να μη γίνονται πια
όλος ο κόσμος στα ουράνια να πετάει
να κλαίνει τα πουλιά από χαρά».

Περισσότερες λεπτομέρειες για το τολμηρό βήμα που επιχειρούν σήμερα τα παιδιά του Δημοτικού θα βρείτε στην έκδοση της ΣΤ' τάξης του 9^{ου} ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΧΑΝΙΩΝ, «ΚΡΗΤΗ 2020, ΣΤΟΧΑΣΜΟΙ ΜΑΘΗΤΩΝ», 1994.

Ο Δεσπότης στο σχολείο συζητά με τα παιδιά.

Η εφημερίδα «ΧΑΝΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ» το Σάββατο 24/09/1994
δημοσίευσε τη βιβλιοκριτική του βιβλίου μας από το σχολικό
σύμβουλο κ. ΚΛΕΟΜΕΝΗ ΠΑΡΔΑΛΑΚΗ

**ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ
ΚΡΗΤΗ 2020
ΣΤΟΧΑΣΜΟΙ ΜΑΘΗΤΩΝ**

Με επιμέλεια και δαπάνη της κ. Ρένας Μαρκατάτου – Σεργεντάνη, διευθύντριας του 9^{ου} Δημοτικού Σχολείου Χανίων, εκδόθηκε και κυκλοφόρησε το βιβλίο «Κρήτη 2020 – Στοχασμοί μαθητών» με πλούσιο φωτογραφικό υλικό. Περιέχει τις εισηγήσεις και τα πορίσματα – προτάσεις του 3/ημερου συνεδρίου που έγινε στην Ορθόδοξη Ακαδημία Κρήτης στις 10 – 12 Δεκεμβρίου 1993 και αφορούσε σε τρεις θεματικούς κύκλους:

Κρήτη 2020 α) βασικές σκέψεις, β) πολιτισμός – εκπαίδευση και γ) προστασία του φυσικού περιβάλλοντος.

Η πρωτοτυπία του συνεδρίου έγκειται στο γεγονός, ότι σε αυτό πήραν μέρος, ως σύνεδροι οι μικροί μαθητές των ΣΤ1, ΣΤ2 και ΣΤ1 των 8^{ου} και 9^{ου} Δημοτικών Σχολείων Χανίων, αντίστοιχα, με τη λεπτή παιδαγωγική κατεύθυνση της

παραπάνω διευθύντριας και των δασκάλων κ.κ. Κ. Κολοκοτρώνη και Α. Μπουτσικάκη, που είναι άξιοι συγχαρητηρίων για αυτήν την πρωτοβουλία τους.

Μέσα από τα κείμενα του παραπάνω βιβλίου αναβλύζουν οι ευαισθησίες και οι αγωνίες των μαθητών για το μέλλον της ιδιαίτερης πατρίδας τους, της Κρήτης, αλλά και της ευρύτερης Ελλάδας, και του κόσμου γενικότερα.

Καταπλήσσουν τον αναγνώστη οι σχετικοί προβληματισμοί και τα οράματά τους. Τα μηνύματα της οικολογίας, της υγιεινής, της συνεργασίας ατόμων και λαών, της ανθρωπιστικής παιδείας και της ειρήνης – ύψιστες παιδαγωγικές αξίες – είναι τα κυρίαρχα στοιχεία του βιβλίου. Οι συγκεκριμένες προτάσεις των μαθητών για μια καλύτερη Κρήτη του 2020, που θα επιβιώνει στο πέρασμα των αιώνων με το οξυγόνο των παραδόσεών της, εντυπωσιάζουν τον αναγνώστη.

Αξίζει τον κόπο να μελετήσει κανείς το παραπάνω βιβλίο, και, ιδιαίτερα, κάθε γονιός και εκπαιδευτικός.

Μια νότα αισιοδοξίας θα πλημμυρίσει την ψυχή του, αφού θα πειστεί πως για τα παιδιά μας θα γίνει πραγματικότητα το «Άμες δε γ' εσόμεθα πολλώ κάρρονες».

Κλεομένης Παρδαλάκης

Σχολικός Σύμβουλος

Α/βαθμιας Εκπ/σης

Η εφημερίδα «ΧΑΝΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ» την Τρίτη 7/02/1995 δημοσιεύει την βιβλιοκριτική του δασκάλου, ποιητή και συγγραφέα ΒΑΓΓΕΛΗ ΚΑΚΑΤΣΑΚΗ για το βιβλίο μας.

ΚΡΗΤΗ 2020 ΣΤΟΧΑΣΜΟΙ ΜΑΘΗΤΩΝ

Έκδοση ΣΤ΄ τάξης 9^{ου} Δημ. Σχολ. Χανίων

Πρώτα ήταν τα παιδιά!

Οι μαθητές της ΣΤ΄ τάξης του 9^{ου} Δημοτικού Σχολείου της πόλης μας. Η Γεωργία που της άρεσε ν' αποкреμά το μυαλό της σ' όλους του γκρεμούς της σκέψης. Ο Γιάννης που του άρεσε ν' ανασύρει το ουσιώδες από τη θάλασσα των γνώσεων. Η Έφη που της άρεσε ν' αναπτύσσει με μοναδική ευκολία το «σ» της χαράς ή της λύπης της σε ποίημα. Ο Λευτέρης που δεν τον χώρεσε ποτέ του η σχολική τάξη. Ο... η... Από κοντά και οι μαθητές της ΣΤ΄ τάξης του 8^{ου} Δημοτικού Σχολείου πάντα της πόλης μας. Τα παιδιά που έχοντας δικές τους ιδέες επιζητούσαν απλά και μόνο την αγάπη μας. Τα παιδιά που είναι πάντα έτοιμα για υψηλά πετάγματα, όταν εμείς οι μεγάλοι δεν τους ψαλιδίζουμε τα φτερά.

Ύστερα ήταν η δασκάλα τους, η Ρένα Μαρκατάτου. Μια δασκάλα που της φαίνεται λίγο να «διδάσκει» στα παιδιά μόνο εκείνα που το αναλυτικό και το ωρολόγιο πρόγραμμα προβλέπει και επιτάσσει. Ήταν αυτή που έριξε στους μαθητές της την ιδέα να πάρουν μέρος σ' ένα συνέδριο της Ορθόδοξης Ακαδημίας Κρήτης με θέμα «Κρήτη 2020», ως συνδιοργανωτές, ως εισηγητές, ως σύνεδροι. Μαζί της κι οι δάσκαλοι του 8^{ου} Κ. Κολοκοτρώνης και Α. Μπουτσικάκη που επίσης, φαίνεται να πιστεύουν, όπως τον Gibran, πως ο δάσκαλος είναι «το τόξο απ' το οποίο εκτοξεύονται τα παιδιά σαν ολοζώντανα βέλη».

Ήταν ακόμα η Ορθόδοξη Ακαδημία Κρήτης που επιμένει να τέμνει το παρόν και ν' ανοίγει χαραμάδες ελπίδας για το μέλλον του τόπου μας, του νησιού μας, της χώρας μας, του πλανήτη μας.

Η Ορθόδοξη Ακαδημία που, ακριβώς, επειδή πιστεύει ότι «τα παιδιά είναι το μέλλον κι έχουν δικαίωμα να σχεδιάζουν το μέλλον», φιλοξένησε για τρεις ημέρες τα παιδιά και τους έδωσε την ευκαιρία να καταθέσουν τους στοχασμούς τους, δηλαδή κομμάτια της καρδιάς τους και βλαστάκια του μυαλού τους, για την Κρήτη του 2020.

Μετά (10 - 12 Δεκεμβρίου 1993) ακολούθησε το συνέδριο. Ένα συνέδριο που τα παιδιά εκτός από τ' άλλα όπως σημειώνει ο Διευθυντής της Ακαδημίας Αλ. Παπαδερός «έμαθαν κι αυτό, να μη χαραμίζουν ολόκληρη τη ζωή τους στο κυνήγι του εφήμερου σήμερα, αλλά να βάζουν μετράδι της σκέψης και κανόνα της διαγωγής τους το αύριο της αγαπημένης μας Κρήτης». Ένα συνέδριο που τα παιδιά μίλησαν για τον κόσμο του 2020, για την υγεία, την πρόοδο, την εκπαίδευση, το περιβάλλον, το όξον, τα προβλήματα του 2020. Κι ήταν η «εμιλιά» τους αυτή είτε ως εισήγηση στις ομάδες δουλειάς, είτε ως καταστάλαγμα της συζήτησης που ακολουθούσε ένα προσκλητήριο συναδέλφωσης όλων των παιδιών του κόσμου αλλά κι ένα μήνυμα ευθύνης για όλα τα παιδιά του κόσμου. Ακριβώς έτσι, όπως το διατύπωσε, σε ένα ποίημά της η Έφη, η ποιήτρια της συντροφιάς:

«Παιδιά όλου του κόσμου,
ενωθείτε,
άσπρα, καφέ και κίτρινα,
σταθείτε
στην πόρτα της ειρήνης,
της χαράς,
η γη μας κρέμεται
από εμάς».

Στο τέλος ήρθε το βιβλίο με τίτλο: «Κρήτη 2020 – Στοχασμοί μαθητών». Ένα βιβλίο που είναι έκδοση της ΣΤ΄ τάξης του 9^{ου} Δημοτικού Σχολείου Χανίων (Μάιος 1994) και που εκδόθηκε με τη φροντίδα, επιμέλεια και δαπάνη της δασκάλας του σχολείου κας Ρένας Μαρκατάτου – Σεργεντάνη. Πρόκειται για ένα βιβλίο που περιλαμβάνει: προλόγους (του σεβ. Μητροπολίτη Κισσάμου και Σελίνου του κ. Ειρηναίου, του γενικού διευθυντή της Ο.Α.Κ και συμβούλου του Π.Ι κ. Αλέκου Παπαδερού, του συμβούλου του Π.Ι κ. Ν. Πετρουλάκη και του τ. Νομάρχη Χανίων κ. Τηλ. Αγγελόπουλου), τα πλήρη πρακτικά του συνεδρίου (ομιλίες, εισηγήσεις, συζητήσεις, πορίσματα) και τα σχετικά δημοσιεύματα που έγιναν πριν και μετά το συνέδριο στον τοπικό τομέα. Πρόκειται για ένα βιβλίο ζωντανό μ' όλη την έννοια της λέξης. Όχι μόνο γιατί είναι δημιουργήμα των παιδιών και μάλιστα στην «καλή τους ώρα» ούτε μόνο γιατί το βιβλίο «μιλάει» και μέσα από τις πολλές φωτογραφίες και τα σκίτσα που παραπέμπουν στο συνέδριο. Είναι ζωντανό, κυρίως, γιατί είναι ένα βιβλίο που και σαν ιδέα και σαν προσπάθεια και σαν πραγματικότητα ανοίγει δρόμους. Δρόμους που άλλοι πολλοί εκπαιδευτικοί όλων των βαθμίδων επιμένουν ν' ανοίγουν κόντρα στις τωρινές ανεμικές.

Βαγγέλης Κακατσάκης

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Σημειώσεις της δασκάλας (της Στ₂ τάξης ενάτου δημοτικού) κ. Ειρήνης Κουργιαντάκη από την επίσκεψη του Δεσπότη και Προέδρου της Ορθοδόξου Ακαδημίας Κρήτης στο Σχολείο μας, τις τελευταίες μέρες του σχολικού μας χρόνου 1996 – 1997. Ήμασταν όλα τα παιδιά εκεί για να υποδεχτούμε το Σεβασμιότατο Μητροπολίτη Κισσάμου και Σελίνου κ.κ. Ειρηναίο Γαλανάκη, όπως μας είχε προειδοποιήσει η δασκάλα μας και διευθύντρια του Σχολείου κ. Ειρήνη Μαρκατάτου. Καθίσαμε και η κ. Ειρήνη Κουργιαντάκη βγάζει το στυλό της και αρχίζει να γράφει αυτά που ακολουθούν.

Η Έκτη τάξη ήρθε να δεχθεί το Δεσπότη Ειρηναίο Καστελίου. Όλα τα παιδιά, δεν έλειπε κανένα. Συγκινητικό κι ωραίο. Παιδιά μοντέρνα που θαρρείς πως μόνο η ροκ μουσική τα συγκινεί, χαμογελαστά, σοβαρά έσκυψαν όλα και φίλησαν το χέρι του Δεσπότη μας, αφού τον χειροκρότησαν. Εκείνος; Εκείνος τα ευλόγησε, ευχαριστήθηκε, έστρεψε το βλέμμα του παντού. Του άρεσαν τα δένδρα, η εκκλησία δίπλα στο σχολείο,

η αμεσότητα της θρησκείας στα παιδικά τους χρόνια, του άρεσε το σχολείο. Του άρεσαν όλα. Γιατί ήταν όμορφα, γιατί η ψυχή του είναι όμορφη, γιατί το πνεύμα του είναι όμορφο και βλέπει ομορφιές που δεν τις βλέπουν όλοι. Ύστερα μπήκαμε στην τάξη.

Εμείς, οι δασκάλες, καθίσαμε στα θρανία. Ο δάσκαλος – Δεσπότης μας στην έδρα. Εγώ τον είχα ακούσει κι άλλες φορές κι όπως το παιδί χαίρεται που ξέρει πως θα ακούσει υπέροχα πράγματα κάθισα και περίμενα ακόμα, άκουγα, ρουφούσα. Τα παιδιά έκαναν απόλυτη ησυχία. Κι άρχισε να τρέχει το ποτάμι του νου και της ψυχής στη μελιστάλακτη γλώσσα του και να κυλά στα αυτιά των παιδιών και τα δικά μας ήρεμα, όμορφα, βάλσαμο στις καρδιές και φρένο στη ξέφρενη εποχή μας.

«Γεια σας, μου είπατε όταν ήρθα», άρχισε να λέει. «Ωραίος χαιρετισμός είναι κι αυτός μα ο ωραιότερος είναι το «χαίρεται». Υπάρχει ωραιότερος χαιρετισμός; Χαίρεται είπε ο Χριστός μετά την Ανάστασή του. Ένας Φιλανδός λέει ότι είναι η ωραιότερη ελληνική λέξη».

«Μ' άρεσε», συνέχισε, «που η Αγία Μαγδαληνή είναι δίπλα στο σχολείο. Θρησκεία – Σχολείο – Πατρίδα μαζί. Τι ωραιότερο! Μετά την Τουρκοκρατία, τα σχολεία χτιζόταν στις αυλές των εκκλησιών. Να κάνετε το σταυρό σας παιδιά μου. Να αγαπάτε το σχολείο, τα γράμματα, τους δασκάλους σας. Εγώ, όταν περνάω από το Πανεπιστήμιο που σπούδασα κι από το Μνημείο του Αγνώστου Στρατιώτη, κάνω το σταυρό μου. Είναι για μένα χώρος ιερός».

Έπειτα άρχισε να ταξιδεύει στα παιδικά του χρόνια. Δεν κουραζόσουν, δε βαριόσουν. Η απλότητα με τη σοφία. Η μόρφωση, η γαλήνη, η αμεσότητα, η ζεστασιά, η πείρα, ο αυθορμητισμός όλα μαζί σ' αυτή την ομιλία. Διδασκαλία θα την έλεγα, μα πάλι λίγο κι αυτό. Οξυγόνο της καρδιάς και του νου.

«Έδωσα εξετάσεις το 1927 στο Γυμνάσιο. Οι εξετάσεις καλές είναι. Είναι σαν το θερμόμετρο. Μετράς τις δυνάμεις σου.

–Προήχθεις, μου είπε ο καθηγητής. Κι εγώ νόμιζα πως μου είπε απερρίφθεις». Γελάσαμε όλοι.

Θυμήθηκε το χωριό του, τη μάνα του, τα παιδικά του χρόνια. Όχι με μιζέρια και γκρίνια ή παράπονο, αλλά με περηφάνια και νοσταλγία.

«Να θυμάστε τα παιδικά σας χρόνια, τις παιδικές σας αναμνήσεις. Είναι η τροφή σας για όλη σας τη ζωή.

Κάποιος σπουδαίος, ο Ρίλκεν, είπε κάποτε: Θεέ μου αν θες να με τιμωρήσεις, πάρε μου ό,τι θες. Άφησέ μου μόνο τις παιδικές μου αναμνήσεις.

Κάποιος ετοιμαζόταν να αυτοκτονήσει και το ματαίωσε, μετάνιωσε, γιατί άκουσε, μια παιδική χορωδία να ψάλλει. Κι εγώ, σκέφτηκε, έψαλλα μικρός και τώρα θα ψάλλω. Σώθηκε η ζωή του από μια παιδική ανάμνηση.

Μεγαλώστε παιδιά μου, αλλά στη ψυχή, μείνετε πάντα παιδιά.

Ένας Δεσπότης κάποτε ζήτησε σε ένα χωριό να τον φιλοξενήσουν σε ένα σπίτι που δεν έχει μεγάλους. Εννοούσε όχι μορφωμένους, πλούσιους, σπουδαίους αλλά απλοϊκούς ανθρώπους. Αυτοί δεν κατάλαβαν. Νόμιζαν ότι εννοούσε να μην είναι μεγάλοι στην ηλικία. Τον πήγαν λοιπόν σε ένα σπίτι που είχε τέσσερα παιδιά. Εκείνος ενθουσιάστηκε.

Αυτά θα γίνουν «Μεγάλοι», είπε, δηλαδή σπουδαίοι.

Όλοι οι σπουδαίοι, όμως, δεν πρέπει να ξεχνούν Πατρίδα και Θρησκεία.

Ο Μέγας Αλέξανδρος έσκυψε κάποτε και φίλησε το χέρι ενός ιερωμένου – Δεσπότη. –Εσείς μεγαλειότατε, -του λει ένας στρατηγός- ολόκληρος κοσμοκράτορας και ασπάζεστε το χέρι ενός ιερωμένου; -Ναι. Ασπάζομαι αυτό που αντιπροσωπεύει ο ιερωμένος.

Να είστε περήφανοι που είστε Ορθόδοξοι και Έλληνες. Ένας Ινδός κάποτε καυχήθηκε ότι: Είμαστε από την αρχαία Ελλάδα. Θαύμαζε περισσότερο την Ελλάδα απ' την Πατρίδα του την Ινδία». Μίλησε κι άλλο στα παιδιά . Δεν μπορείς να χωρέσεις σε αράδες τα λόγια του και το μεγαλείο της ψυχής του.

Εγώ, μια απλή δασκάλα του σχολείου έκανα έπειτα τις σκέψεις μου.

Η νεολαία μας, τα παιδιά μας έχουν ανάγκη από τέτοιου είδους διδασκαλίες. Όχι κατηγορίες απόρριψη, απαισιοδοξία, αλλά αγάπη, καλοσύνη, έπαινο, θάρρος, ελπίδα, φως, ζωή. Σκέφτηκα πως εμείς οι μεγάλοι μπορεί να φορούμε φανταχτερά ρούχα, φωτεινά χρώματα και γεμίζουμε θαμπάδα τις ψυχές των παιδιών μας.

Κι ένας Δεσπότης με μαύρο ράσο, ασκητική, βιβλική μορφή, γέμισε φως την τάξη, φως το σχολείο, φως τις ψυχές των παιδιών και τις δικές μας. Αν μας έκανε κάποιες τέτοιες επισκέψεις ή αν μπορούσαμε να τον μιμηθούμε, δε θα είχαν τα παιδιά μας ανάγκη από ψυχολόγους και τήρηση αυστηρών προγραμμάτων για αλλαγή συμπεριφοράς. Όλα θα ήταν πιο εύκολα, πιο απλά, πιο ωραία. Κάπου στην ξέφρενη εποχή μας θαρούμε πως όλα θα τα κατακτήσουμε με τα χρώματα, το μοντερνισμό, τη γνώση, το τρέξιμο, την ταχύτητα και πάμε – πάμε χάνοντας πολλές φορές την ηρεμία ή την ισορροπία του νου και της ψυχής. Κατάλαβα πως μια ώρα με το Δεσπότη Ειρηναίο Κισσάμου και Σελίνου, είναι ό,τι πιο σπουδαίο. Σπουδαιότερο και από πολλές επισκέψεις στους καλύτερους ψυχολόγους. Ευχαριστούμε για τη χαρά και τη δύναμη που μας έδωσε.

Ο Θεός ας του χαρίζει χρόνια γιατί εμείς έχουμε ανάγκη την ύπαρξη και την παρουσία του.

Όλα τα άλλα του τα χάρισε απλόχερα.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

<u>Κρήτη 2020</u> (ενημερωτικό σημείωμα).....σελ.	1
---	---

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ

Χαιρετισμοί

Χαιρετισμός κ. Α. Παπαδερού.....σελ.	7
Χαιρετισμός κ. Κ. Ζορμπά	σελ. 12
Χαιρετισμός κ. Ε. Μαγκατάτου	σελ. 15
Χαιρετισμός κ. Ε. Κουργιαντάκη.....σελ.	17
Χαιρετισμός κ. Γ. Παππά	σελ. 19
Χαιρετισμός κ. Ε. Χαραλαμπίδου	σελ. 20

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ

Εισηγήσεις & Πορίσματα

A. Εισηγήσεις με θέμα «Ειρήνη με Δικαιοσύνη και Ελευθερία, τρόπος ζωής των λαών της γης»

Εισήγηση Α' ομάδας (Π.Ε.Δ.Ε.) σελ. 22

Εισήγηση Β' ομάδας (Ο.Π.Ε.) σελ. 26

B. Εισηγήσεις με θέμα «Το περιβάλλον κι εμείς, ο αγώνας και η αγωνία μας»

Εισήγηση Γ' ομάδας (Φ.Υ.Ζ.) σελ. 33

Εισήγηση Δ' ομάδας (Π.Ο.Χ.Π.) σελ. 37

Εισήγηση Ε' ομάδας (Π.Ο.Κ.) σελ. 42

Γ. Εισηγήσεις με θέμα «Η Γαύδος στο σταυροδρόμι τριών ηπείρων»

Εισήγηση ΣΤ' ομάδας (Γ.Α.Σ.Η. & Σ.Π.Ο.Τ)..... σελ. 48

Πόρισμα Α' ομάδας..... σελ. 52

Πόρισμα Β' ομάδας..... σελ. 54

Πόρισμα Γ' ομάδας..... σελ. 57

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟ

Ποιήματα & Δημοσιεύσεις

Ποίημα Σ. Αγγελάκη – Β. Σκαραντωνάκη σελ. 61

Ποίημα Εμμ. Ανδριωτάκης σελ. 62

Ποίημα Α. Σαραβελάκη σελ. 63

Ποίημα Α. Μπουζάκη – Δ. Γαρεδάκη σελ. 64

Δημοσίευση κ. Ευδοκίας Σκορδαλά – Κακατσάκη	σελ. 65
Δημοσίευση κ. Μ. Μανδακάκη.....	σελ. 68
Δημοσίευση κ. Α Χαριτάκη – Καψωμένου.....	σελ. 72
Δημοσίευση κ. Κ. Παρδαλάκη.....	σελ. 76
Δημοσίευση κ. Β. Κακατσάκη	σελ. 78
Επίλογος	σελ. 81
Περιεχόμενα	σελ. 85

ΚΡΗΤΗ - 2020

ΣΤΟΧΑΣΜΟΙ ΜΑΘΗΤΩΝ

ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΚΡΗΤΗΣ
ΕΚΔΟΣΗ

ΣΤ 9ΟΥ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΧΑΝΙΩΝ

2000